

Çarşaf

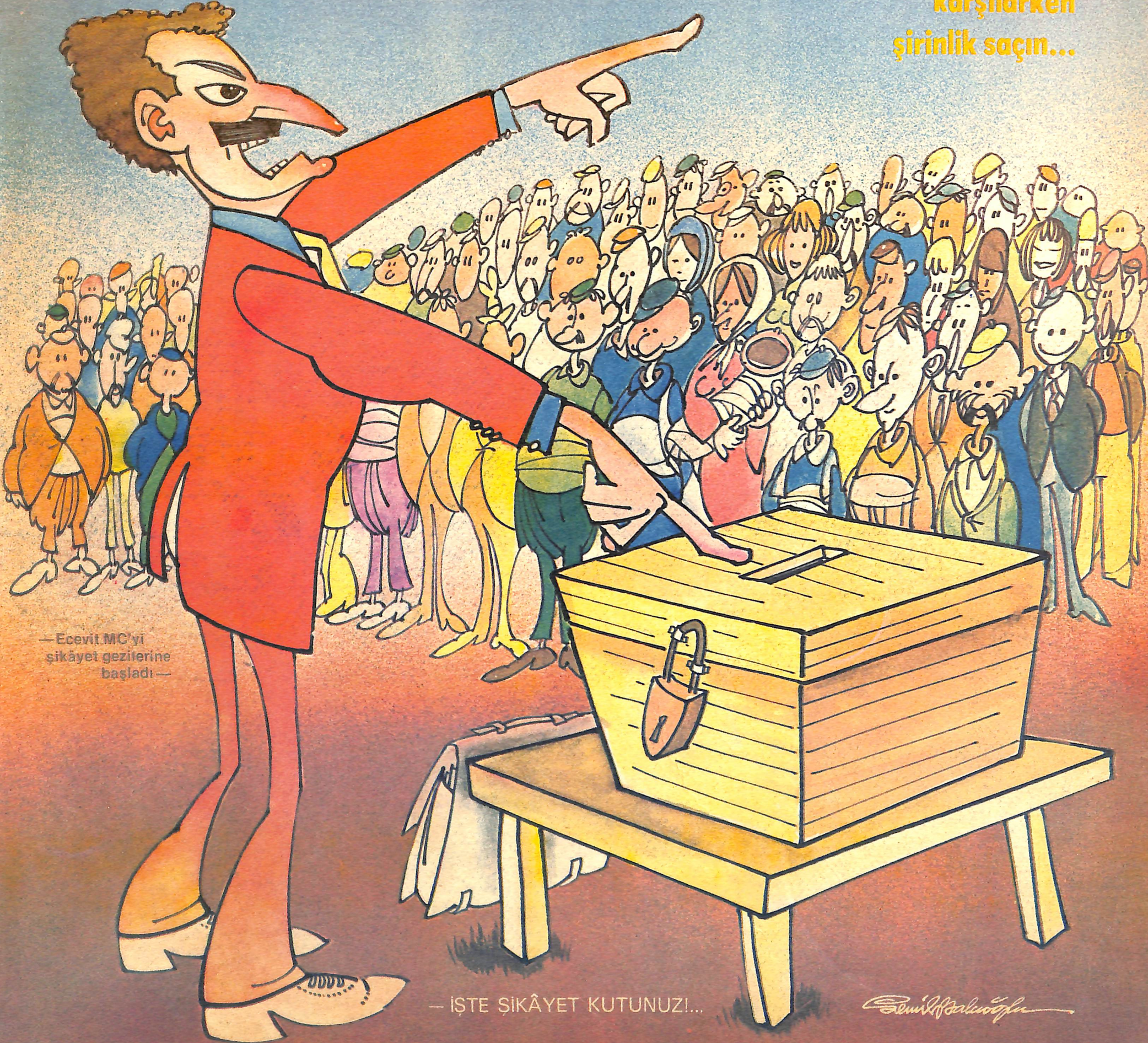
24 MART 1976

250 KURUŞ

SAYI: 15

Hanımlar
kapıyı
gülerek açın,
kocanızı
karşılarken
şirinlik saçın...

— Ecevit MC'yi
şikâyet gezilerine
başladı —

— İŞTE ŞİKÂyet KUTUNUZ!...

Semih Berkun

Su çilekes liracık, dolarla mark önünde boynunu biraz daha bük-tü mü, bük-tü... Bakanından müsteşarına, tüm parasal dehalamız şimdi yırtınsınlar yırtınabildikleri kadar... Bal gibi devalüasyondur bu. Türk parası, bir haftadır değerinden de, gücünden de; ısıltı, saygınlık ve ağırlığından da, bir nebzesini daha yitirmiştir...

Devalüasyon sözcüğünü sanmıyo-rum ki seversiniz. Devalüasyon demek, pahalılığa davetiye çıkarmak demek... Hele içeride, günlük yaşamımızda... Eee; bir el gelir de kesenizin tüm be-reketini kapıp kaçırırsa; kim onu nu-ranı dede eli diye tutar, öper... Oper de, hayır duasını almak için götürür, alına koyar...

Devalüasyona karşı allerji-niz olabilir... Ondan nefret e-debilir; yaranıza merhem, der-dinize deva olmakta son çare görebilirsiniz... Pekâlâ, var-ken; hiç onu yok farz edebilir misiniz?

Ama kimisi; gerçeklerle yüz yüze gelince, olup biteni tes-lim etmek mertliğini gösterir... Kimisi de, avcının çift gözlü namlusuna karşı kıcını dönüp başını kuma sokan devekuşu örneği, tehlikeyi bu yoldan at-latabileceğini sanır...

Devalüasyon yerine, inatçı-bi "ayarılama" sözcüğünü kul-lananlar, sanırım toptan bu fa-sileye sokulmalıdır.

Türkiye Almanya'nın başlıca pazarlarından biri olacak... Al-man parası mark, değer merdi-veninde birkaç basamak daha fırlayacak... Sonra da, tıramızın cılız bacakları çarşafa dolaşmayacak... A-yarı ile oynanması, içteki fiyatları hiç etkilemeyecek... Dış kaynaklı ham-madde piyasasına darlık getirmeyecek: Hele hele, petrol piyasasına...

BEREKET dişten kemere, paçadan, kardeye, her yanını sıkımsıyacağına milletiz. Yine sıkıcağız kaslarımızın gücünce. Yine dayanacağız sabırtış-larını çatlatırcasına. Fakat enayi ye-rine konulmaya daha ne kadar göz yu-mabileceğiz, işte orası muamma... Birakiniz eskiyi... İkinci Dünya Sa-

Sabır taşı

ÇETİN EMEÇ

vaşından beri, bu millet dişini sıkıp durur:

Catışmaya girmedik ama, uyanık bekleyeceğiz ya; sıkıyoruz dişleri. Ka-ra somun bile vesika hükmüne bağlı. Zeytinyağı, şeker bazen var, bazen yok. Diğer ihtiyaç maddelerinin çoğu "ba-zensiz" yok... Ama ufukta bir hedef: Yarınlara erişmek... Çatısına kıvılcım sıçratmadan, vatani kurtarmak.

Otede, iki düşman cephe birbirinin tepesine bombalar yağıdırıyor. Bizim zavallı kulaklarımız, sabah akşam aynı telkin bombardımanına uğruyor:

- Aman; sıkın dişlerinizi...
Bir yıl değil, iki yıl değil... Tam, altı yıl... Çeneleri kenetleten bir sık-ma...

Derken, savaş bitti... O, hiç bulaş-madığımız savaş. Kadere bakınız ki, bizim dişimizi sıkma çilemiz bitmedi. Taş taş üstünde bırakılmayan Alman-ya, yavaştan belini doğrultuyor, dizle-rinin üstüne kalkıyor, ilk yürüme dene-melerine girişiyordu. Savaş acısı tat-mamış Türkiye, hala diş sıkmayı sürdürüyordu...

BATININ dört nala kalkınması, sa-vaş yaralarını sarmakta gecikme-di.. Fakat Türkiye, demokrasi dene-mesine, yine dişlerini sıkarak girdi. Bu, yeni bir devirdi... Yeni bir dü-zenin kuruluşu; ufukta, yeni bir güne-şin doğuşumüjdeleniyordu. Elbette ki fedakârlık gerekecekti... Sonuç:

- Sıkın dişinizi...
Sıktık biz de...
1958 yılına böyle girdik. Köpek diş-lerimizden azı dişlerimize, otuz ikisini birbirine mihlayarak... Derken, 1960 darbesi, pembe yarınlar vaadiyle, yeni bir fedakârlık döneminin kapılarını aç-tı. Ve, haydi çeneye kuvvet. Ama iak-lakiyatta değil; diş sıkmada...
Bugün, Türk lirasını ufaktan ufak-tan budayan eller, bir gün satırı kav-rayıp alınının ortası budur diye belâ

gibi inmişlerdi tepesine. Yüzde altmış altı küsurluk devalüasyonun getirdiği yoksunluk dönemi, yine bu yönden çorap örmüştü Türkiye'nin başına:

Bilmiyorum; çeneleri gevşeten ol-muş muydu? Ama milletin kulaklarına hep telkin aşısı şırınga ediliyordu:

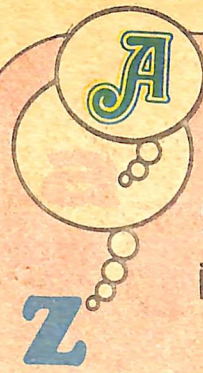
- Sıkın... Sıkın... Sıkın dişlerinizi...
Hem, eski örnekleri vardı ya. Telkin borusunu üfleyenler, milletin nasıl olsa yumuşakbaşlılıkla eski alışkanlığını tekrarlayacağını biliyorlardı. Üstelik, bunca antrenmandan sonra...

Ama sıkamak, sıkamak, sıkamak... Sıkmaktan sıkılmıştı herkes. Sıkıdığ-ı içindir ki, sıkılacak başka organlar, başka nesneler aradı. İşte kemerini sıkmayı böyle öğrendi... Derken paça-yı sıkımayı... Sonra petkayı...

EVET diş, kemer, paça ve petka... Yumruk sıkımayı, galiba ondan sonra keşfetti... Hele, sol yumruğunu. Artık yan gelip ense keyfine yata-nın "Aman sıkın" öğüdü, yekvücut ol-muş otuz iki beyaz diş değil, bir el görüyordu: Kâh, işaretle orta parmak-ların arasına başparmak sokularak yumruklanmış ve bilekten yukarı, aşağı sallanan bir el... Kâh, bir hisim anıtı halinde kalkmış havayı döven bir pen-çe...

Diş sıkma dönemi geçmiş, yumruk sıkma devri başlamıştı çünkü. Ve tel-kin hakkının kötüye kullanılması, ba-kınız şu uysal mı uysal milleti, nere-lerden nerelere getirmişti.

Ama umutlarınız kırılmasın... Kö-tümser dillere gelince: Onlar ister "bu-dala" desinler; ister "kaz"... Bizler, çoğunluk halinde, bir süre daha dişle-rimizi sıkımayı becereceğiz... Yalnız, dü-ne göre şu farkla ki: Ara sıra sıkarak... Ara sıra gıcırdatarak... O da, sanırım, şu günlerin iyi niyetli gönüllerimize aşılayabildiği tek kusur...

SÖZCÜKLERİN
İÇ DÜNYASI

FAKİR

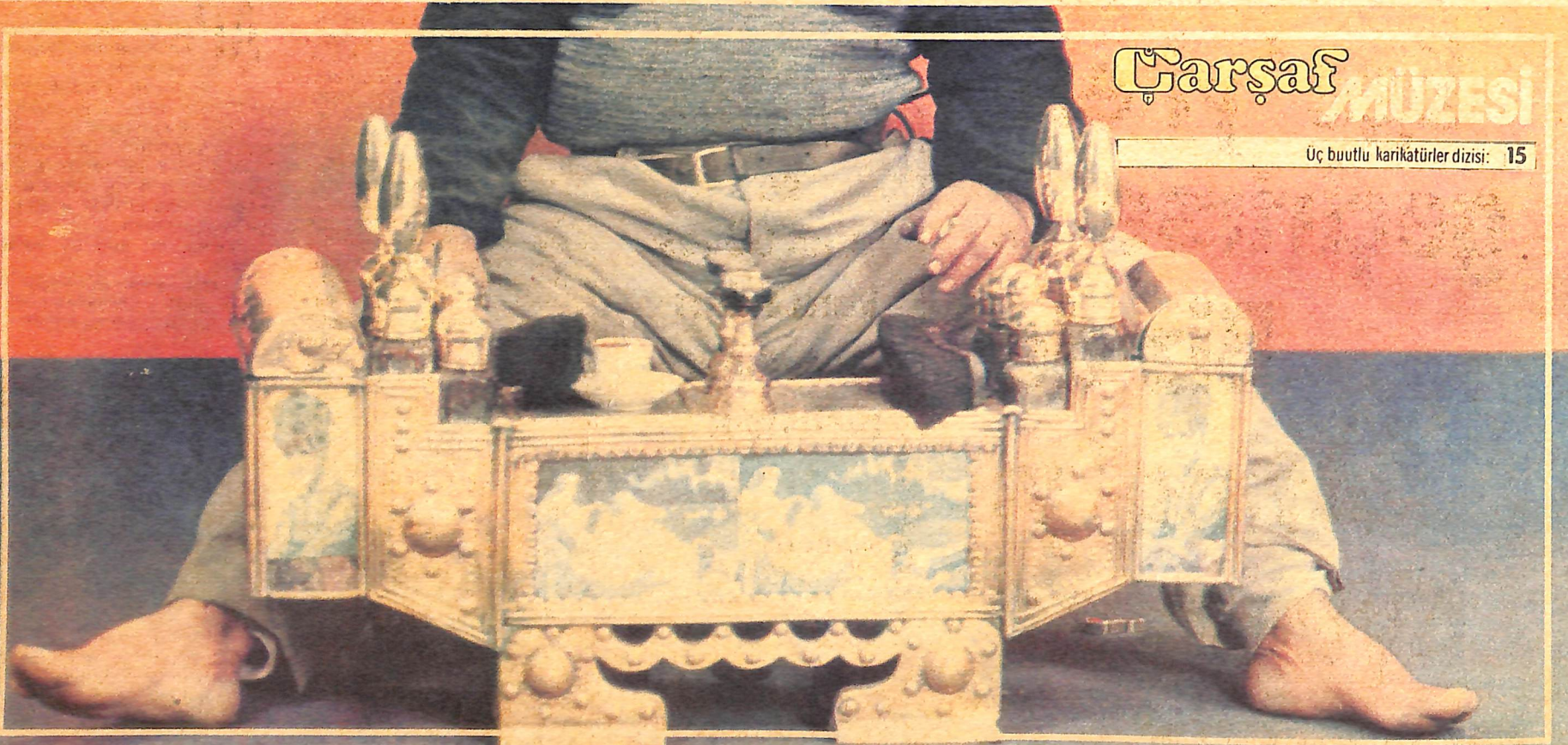
BÖ LME

ÖNERGİ

BERBER

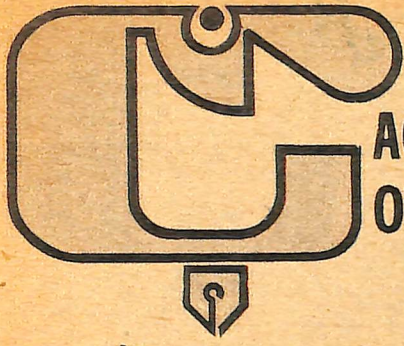
Çarşaf

Üç buutlu karikatürler dizisi: 15

Fotoğraf: SAYIL EMAN

SEMİH BALCIOĞLU

AÇIK
OTURUM

Salut

**"Yunanlılar
Ege'yi ele
geçirirse...
Biz de
Atina'yı
ayağımıza
geçiririz..."**

**Çağlayangil
ile
Turan Güneş
kara suları
sorununu
tartışıyor...**

YUNANLILARIN Ege denizinde, karasularını on iki mile çıkarmak istemesi ve karasuları sorunlarını görüşmek üzere New-York'ta toplanan uluslararası konferansın Yunanlıların isteği doğrultusunda bir eğilim göstermesi üzerine hali hazırda Dışişleri Bakanı Çağlayangil ile geçmişe mazi, yenmişe kuzi denilen bir dönemin Dışişleri Bakanı Turan Güneş, birbirlerine girmek istemişlerdir.

Turan Güneş, Çağlayangil'in boşluğunu arıyarak:

- Siz, ne biçim milliyetçisiniz? Ege denizini, Yunanlılar ele geçiriyor. Siz, nerenize ne geçiriyorsunuz?.. Bir ulusun hakkı böyle mi savunulur? Uyudunuz, uyuyorsunuz. Biz ise sizi uyardırmak istiyoruz; anlasanıza, demıştır.

Çağlayangil, pipiriklenmiş:
- Kim uyumuş, kim uyuyor, kim uyuyacak?... Yunanlılar, Ege'yi ellerine geçirirlerse; biz de Atina'yı ayağımıza geçiririz. Onların, kendi aralarında alacakları karar bizi bağlamaz.. Kimse de sizin kadar "Vatan batıyor" diye ağlamaz... Hem siz, ulusun sularına neden bu kadar meraklısınız? Vaktiyle bir CHP'li de Bafa gölünü kendi arazisine dahil etmişti. Siz, o zaman neredeydiniz? Sapanca'yı, Tuz gölüyle Van gölünü sizden nasıl kurtardıysak, Ege'yi de öyle kurtarınız merak etmeyin, demıştır.

Güneş de diklenerek:
- İçerideki sularla dışardaki suları birbirine karıştırmayın, diye cevap vermiştir. İçerdekileri ensesi kalınlar; dışardakileri de Yunanlılar ele geçirirse, bu halk ne yapar? O nedenle Yunanistan'a ödün veremeyiz. Siz ise pistiniz, sesinizi kistiniz. Ege güme gidiyor, sayenizde azıttıkça azıttı palikarya.. Bir de bizim partimizin tarihine bakınız: Vatan, Millet, Sakarya...

Bütün CHP'liler de Güneş'le

birlikte koro halinde tekrarlamışlardır:

"Vatan Millet Sakarya..."

APLİLER ise, Çağlayangil'in yanında başka bir koro yapmışlardır:

- Kahrolsun komünistler... NATO'nun Güney doğusunu çöktürmek isteyenler. 12 mil, daha henüz söylenti... Biz, işimize bakalım. Biz iktidardayız diye, zaten Yunan'ın kıcı tutuştu. Siz de gelin, hep birlikte uzanıp sigaramızı yakalım...

Güneş, bir yumruk vurarak havaya:

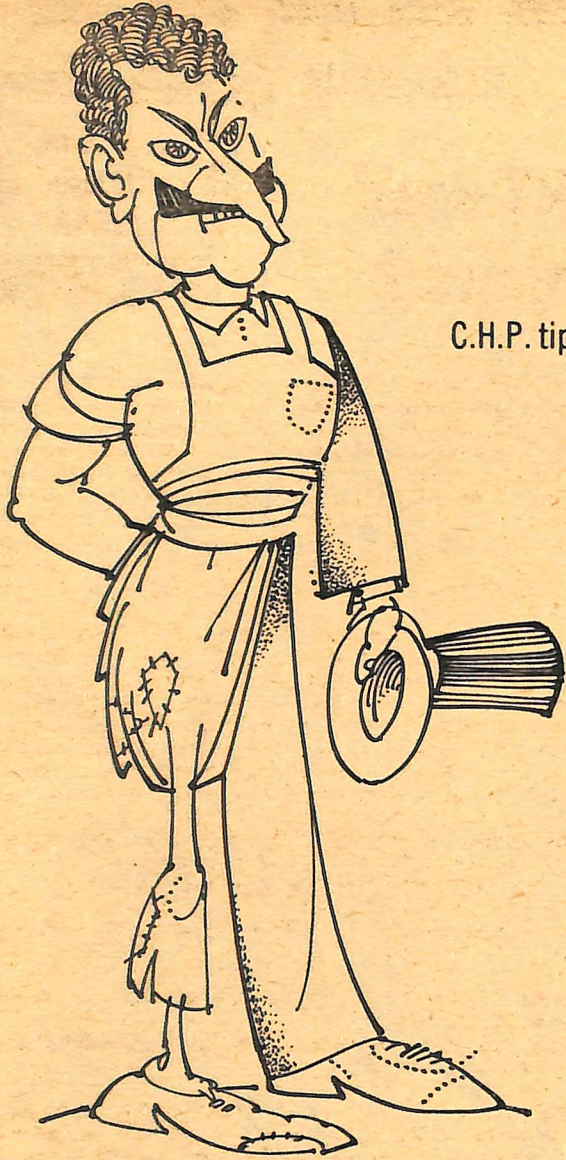
- Lafla zaman geçirecek durumda değiliz heeeyeeey uyanın, demıştır. Üsküdar'da sabah oluyor...

Çağlayangil kıs kıs gülmüş:
- Sen Üsküdar'daki sabaha ne bakıyorsun, aslında Güneş, Ege'de battı. Kıbrıs'ı konuşurken, Ege'yi niye pas geçtin tosunumun tosunu, demıştır.

- Uyanın...
- Hayır siz uyanın...
- Uyanın be uyanın, uyanınnnn.
- Siz uyanın; siz uyanınnnnn.

Çağlayangil ile Güneş'in birbirine girmesiyle, hangisinin daha çok uyuduğu pek anlaşılmamıştır. Sadece iki dışışleri siyasetçisinden yansıyan garip gürültüler dikkati çekmektedir.

Bazıları, bunlara, gerçekte her ikisinin de uyuduğunu kanıtlayan horultular olarak bakmaktadır... Bazıları, demokrasiyle ilgili hırıltılar olarak... Bazıları da, sadece zırltılar olarak...

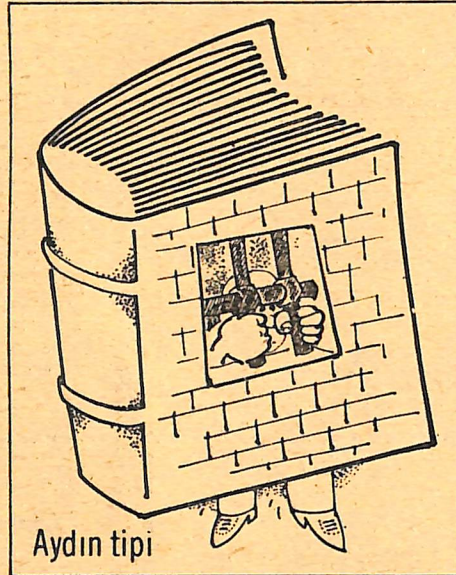
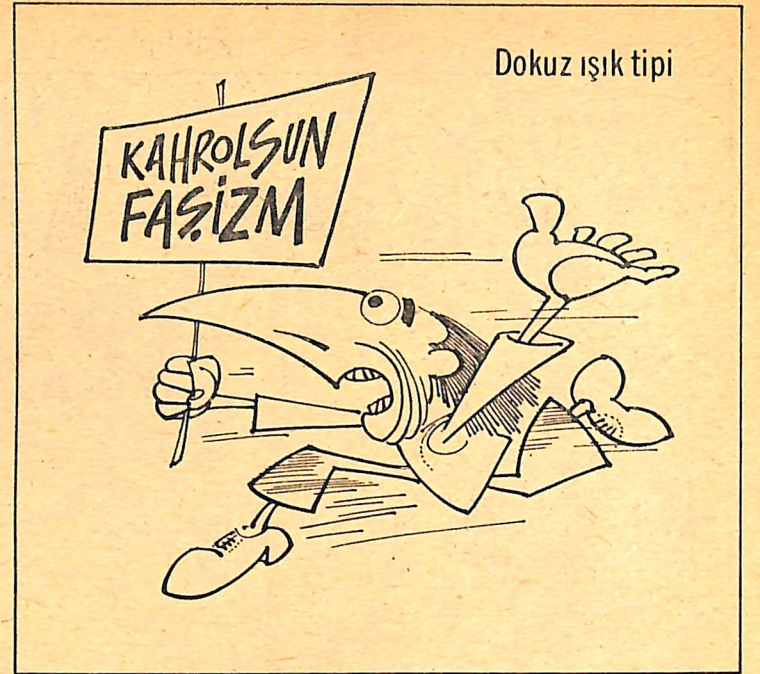

C.H.P. tipi

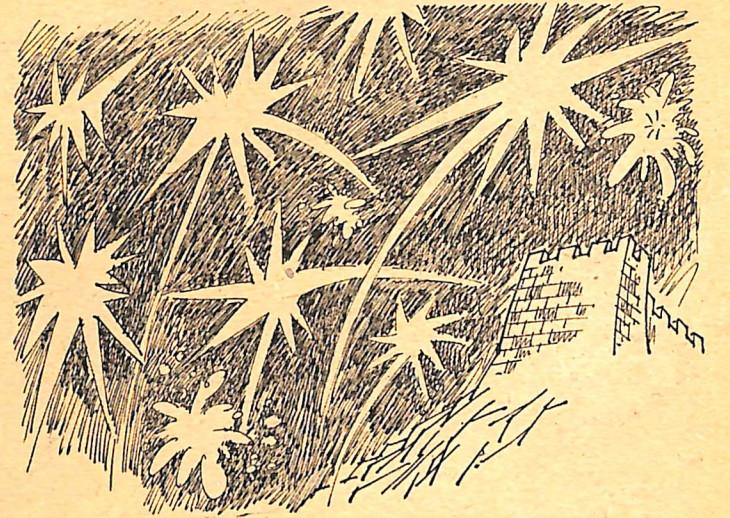
Türk futbolu tipi

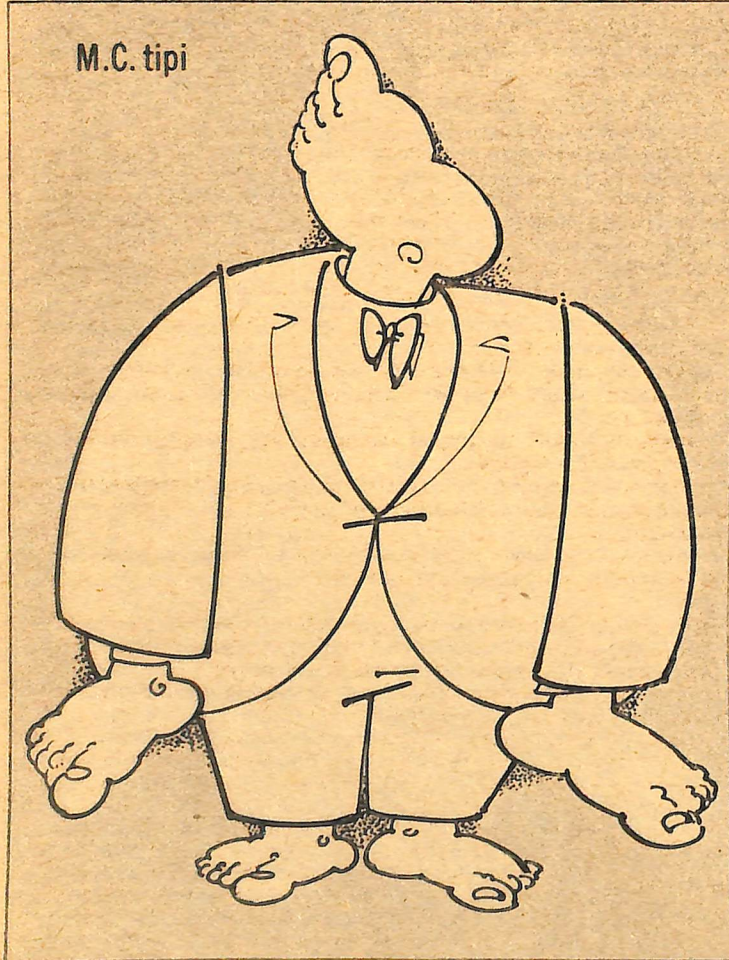
Dokuz ışık tipi

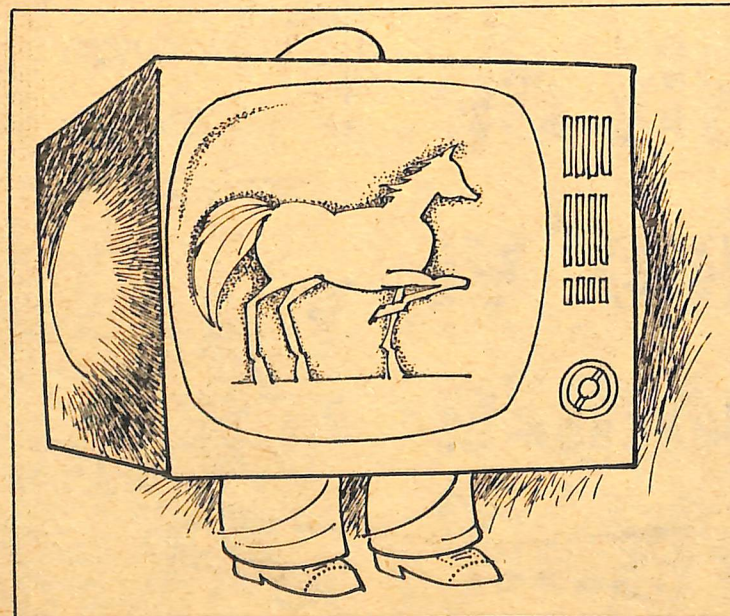
Aydın tipi

M.C. tipi

Ankara'da faşing!...

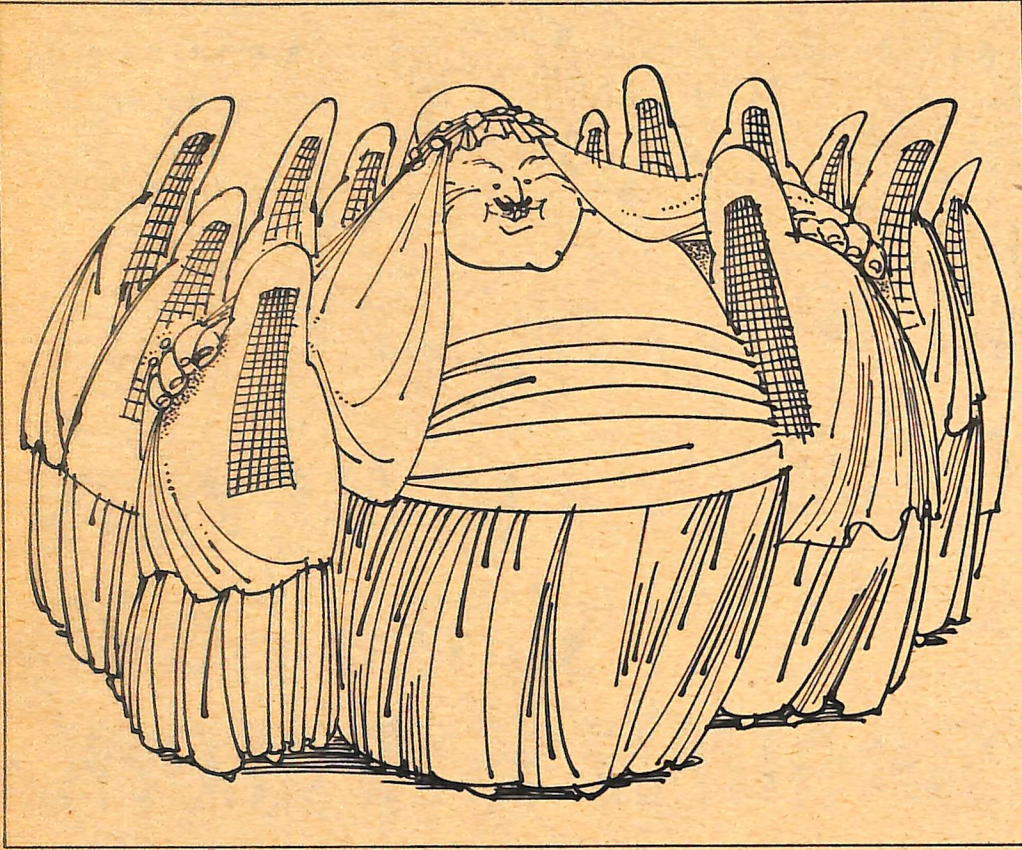

"Benim televizyonum iyidir" tipi

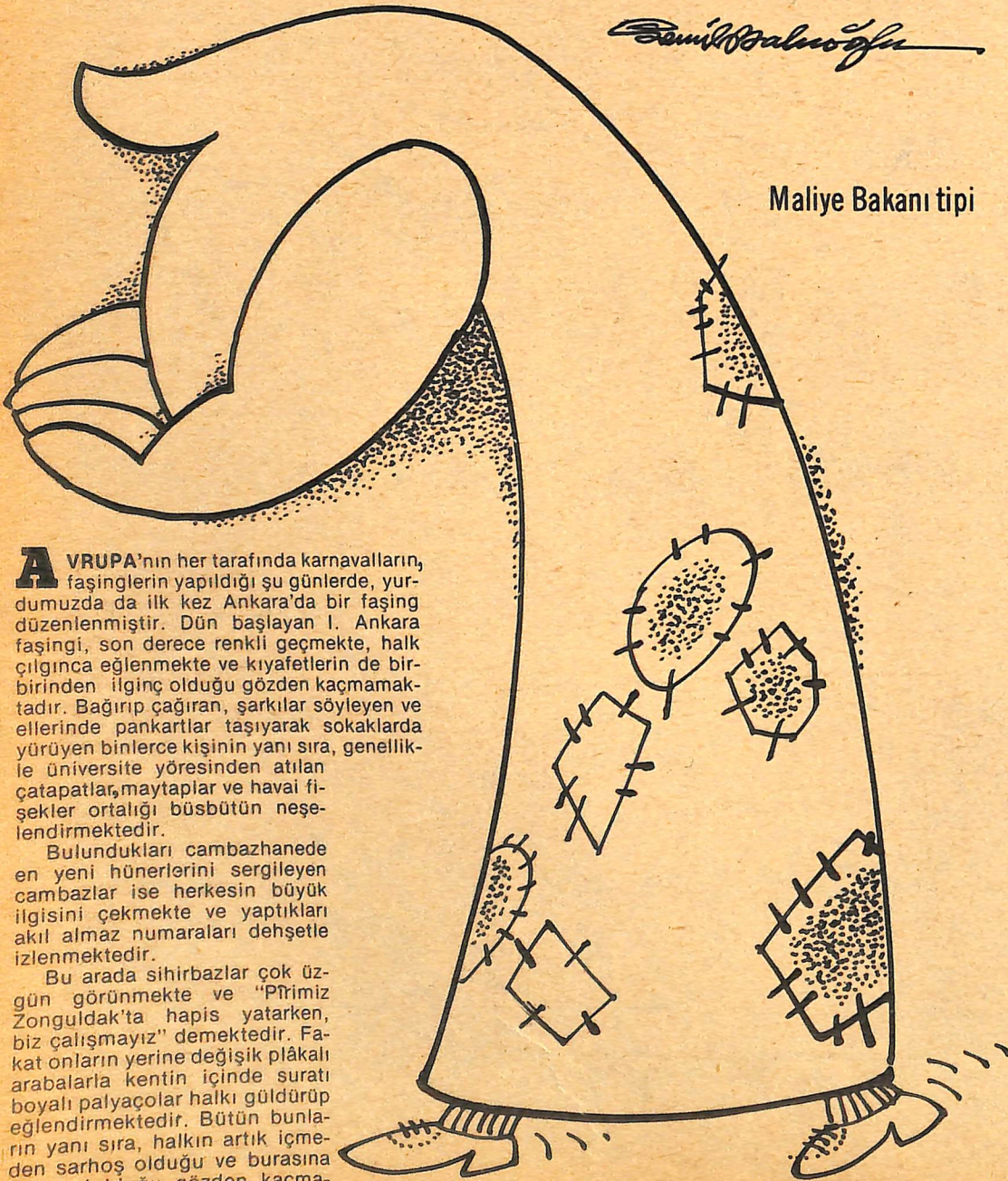
1. Ankara Faşingi sonunda yapılacak "Büyük Kıyafet Yarışması"nın en güçlü adayları daha ilk gün belli oluverdi... Kıyafetlerin ilginçliğinden 96 vatandaş gülme krizi geçirip, göbek çatlamasından derhal hastaneye kaldırıldı...

Çizen: Semih BALCIOĞLU

Layik tipi

Maliye Bakanı tipi

AVRUPA'nın her tarafında karnavalların, faşinglerin yapıldığı şu günlerde, yurdumuzda da ilk kez Ankara'da bir faşing düzenlenmiştir. Dün başlayan I. Ankara faşingi, son derece renkli geçmekte, halk çılgınca eğlenmekte ve kıyafetlerin de birbirinden ilginç olduğu gözden kaçmamaktadır. Bağırıp çağıran, şarkılar söyleyen ve ellerinde pankartlar taşıyarak sokaklarda yürüyen binlerce kişinin yanı sıra, genellikle üniversite yöresinden atılan çatapatlar, maytaplar ve havai fişekler ortalığı büsbütün neşelendirmektedir.

Bulundukları cambazhanede en yeni hünerlerini sergileyen cambazlar ise herkesin büyük ilgisini çekmekte ve yaptıkları akıl almaz numaraları dehşetle izlenmektedir.

Bu arada sihirbazlar çok üzgün görünmekte ve "Pirimiz Zonguldak'ta hapis yatarken, biz çalışmayız" demektedir. Fakat onların yerine değişik plâkalı arabalarla kentin içinde suratsız boyalı palyaçolar halkı güldürüp eğlendirmektedir. Bütün bunların yanı sıra, halkın artık içmeden sarhoş olduğu ve burasına kadar dolduğu gözden kaçmamaktadır...

KARAVANA

TRT nasıl olmalı?

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

TRT, bir türlü milliyetçiliğimizle geleneklerimize uygun bir çizgiye gelememiştir. İhsan Bey, karısıyla kavga ettikten sonra inat etmiş, özür dilememiştir. TV'de, hâlâ caz parçaları çalınmaktadır. Cazin içine yasak savmak için sokulan utla, yaylı tambur, kimsenin gözünü boyamaya yetmemektedir. Herkes bilmektedir ki bizim geleneklerimizde trompet, saksafon, elektro gitar ve sinema orgu yoktur. Bizim geleneklerimizde körs denilen meydan davulu ve çifte nağra vardır. Eğer milliyetçi bir iş yaparsak, "mehteri caza değil, cazi mehtere çevirmemiz şarttır. Söylendiğine göre Nasuhi'nin son aldığı karı, eskisine göre biraz daha karttır.

Bu, böyle yürümez arkadaşlar! TV, bize milli değerlerimizi göstermek zorundadır. O değerler ki Eyüp, Karacaahmet, Edirnekapı, Merkezefendi gibi mezarlıklarda yatmaktadırlar. Bu mezarlıklardaki mezarların her programda teker teker gösterilmesi ve mezar taşlarıyla altında yatanların yaşam öyküsü hakkında geniş bilgi verilmesi hem milliyetçiliğimize, hem de geleneklerimize uygun bir görevdir. Mezarlar teker teker gösterilirken bir yandan da, keçe külâh giymiş çalgıcılar meydan davulu ve zurna çalmalıdır.

Sohbet saatlerinde de "Kabulü ve heptü" nün ne olduğu uygulamalı olarak anlatılmalıdır. Bir devenin gölgesinde dinlenen fakirin, deveciye borç ödemesinin gereklik gerekmediği de, açık oturumlarda tartışılmalıdır. Bazıları:

- Ödemesi gerekir. Madem ki devenin gölgesinden yararlandı, diyeceklerdir.

Bazıları da:
- Ödememesi gerekir. Devenin gölgesinde hiç bir eksilip aşınma olmadı, diyeceklerdir.

Gerçi Leyla, nişanlısı Zühtü'den ayrılıp Faik'e kaçmıştır, ama Zühtü Leyla'yı hep bekleyecektir.

RADYODA da, mevlit iyice azalmıştır. Kanalların birinden, devamlı olarak mevlit yayınlanmalıdır. TV'deki filmler de, milliyetçi olmaktan çok uzaktır. Hep biliyoruz ki Türkler, komşu ülkelerde ezilip durmaktadırlar. Bunlar bütün ayrıntılarıyla gösterilmelidir. Örneğin, Yunanistan'da nasıl eziliyor, Bulgaristan'da nasıl eziliyor, Romanya'da nasıl eziliyor, Sovyetler'de nasıl eziliyor, İran'da, Irak'ta nasıl eziliyor, aradaki farklar ve metodlar belirtilmeli sonra da, eski Arslanköy olaylarıyla kıyaslamalar yapılmalıdır.

Ayrıca, başka ülkelerle de ilişki kurmalı ve onların da ezilip ezilmedikleri, eziliyorsa nerelerde ne biçim ezildikleri açığa çıkarılmalıdır. Herkes, Türkler gibi Arnavutların, Finlandyalıların ve Hollandalıların da ezilip ezilmediklerini merak etmektedir. Eğer ortada bir ezilme varsa, bu bütün dünya için ortak olmalı ve herkes beraber ezilmelidir. Yalnız her yerde Türklerin ezilmesi ve ezenlere karşı gerek kılıç, gerek ok, gerek piştovla kahramanlık göstermesi, öteki toplumlara kompleks verebilir. O zaman da:

- Türkler neden kahraman; her yerde eziliyorlar da ondan kahraman, diyebilirler...

Oysa bu yanlıştır. Ve sormak isteriz atalarımız ezildikleri için mi kahramandılar? Yavuz mu ezildi, İkinci Ahmet mi, Birinci İbrahim mi?

Adem ile Havva'nın göbeği var mıydı, yok muydu sorunu da henüz çözülmemiş değildir.

Eğer Adem çamurdan, Havva da onun göğüs kemiğinden yaratılmışsa, ana karnında beslenmemiş oldukları için göbek çukurları yoktur.

Bunun, halkımıza anlatılması önemlidir. Bizce Hacı'nın çayı, kahveci Hakkı'ninkinden daha demlidir.

ÖZETLERSEK demek ki, durmadan meydan davuluyla çifte nağra çalınacak. Bütün mezarlıklardaki mezarlar teker teker gösterilecek. Her yerde boyuna ezilip kahramanlık yapan Türkler gibi daha kimlerin ezilip kahramanlık yapamadığı araştırılacak ve de bilimsel konulara yer verilecek.

Örneğin çöl ortasında çırpıplak kalmış, bir Müslüman, eline avuç içi kadar bir çaput geçirirse, önce önünü mü kapamalı, yoksa arkasını mı? Bu dahi, onca bilginin kafa patlatmasına rağmen, hâlâ çözülmemiş bir sorundur.

Bir tabut nasıl taşınır, konusunda da, gerekli bilgilere ihtiyaç vardır. Bir tabut, öyle kalas taşınır gibi taşınmaz. Önce sağ omuz başından başlarsın taşıma, sonra sağ ayak ucuna geçersin... Oradan sol ayak ucuna, oradan da sol omuz başına geçersin... Ama ya tabut bir cücenin tabutuysa, o zaman ne halt edersin?

TRT'nin görevi bütün bu sorunları cevaplamaktır. Milliyetçilik ve gelenekçilik başka türlü olamaz. Herkes, her gördüğü kazı ciyaklatmadan yolamaz.

Günümüzde yaşasalardı...

Karacaoğlan'dan Karaoğlan'a, Sülüman'a ve bazı kişilere koşmalar...

ARKADAŞIMIZ ÜMİT YAŞAR OGUZCAN, dünyaca ünlü ispiyizmci Profesör Afet Kayserilikizi'nin yardımıyla ünlü halkozanlarımızın ve divan şairlerimizin ruhlarını çağırarak, "Günümüzde yaşasalardı, çağımızın kişilerine, sorunlarına ve olaylarına neler yazarlardı?" sorusunun cevaplarını aldı ve **ÇARŞAF** için yeni bir dizi hazırladı.

Bakalım Karacaoğlan günümüzde yaşasaydı, nasıl yazardı?

ÇOBAN SÜLÜ'NÜN DİLİNDEN:

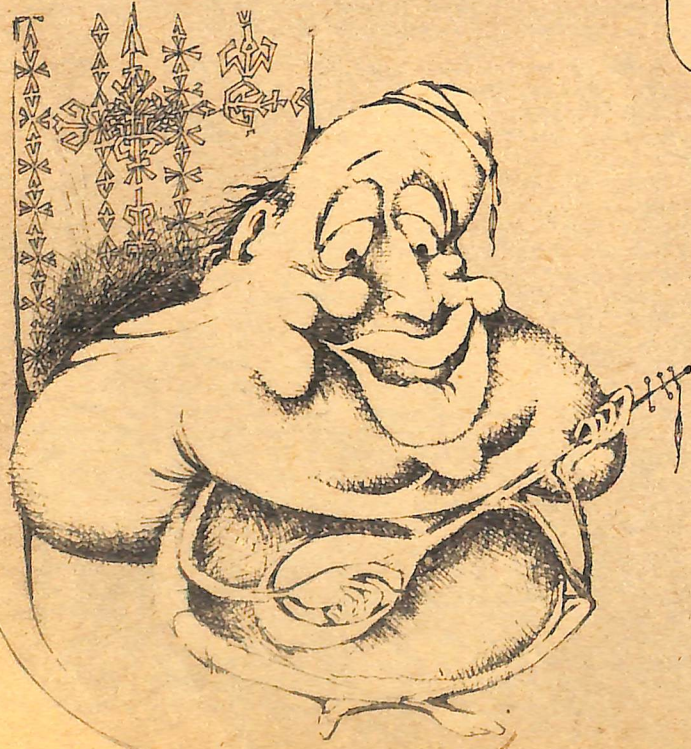
Incecikten bir kar yağar
Tozar Yahya ,Yahya diye
Bütün muhalif yazarlar
Yazar Yahya Yahya diye

Yiğenim yirmi beşinde
Kavak yelleri başında
Bay Ecevit'se peşinde
Gezer Yahya Yahya diye

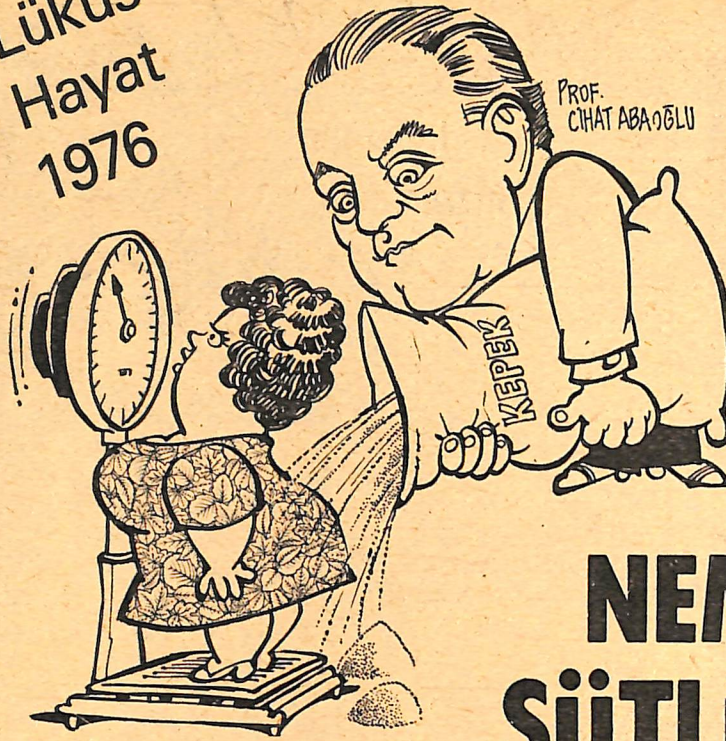
Sarsamaz kimse yerimi
Bitirmedim eserimi
Yine de halk sinirimi
Bozar Yahya Yahya diye

Kazanıyorsa ailem
Suç benim mi ben neyliyem
Herkes beni neden bilmem
Üzer Yahya Yahya diye

Nedir gelenler başıma
Geçmiş saziyle karşıma
Karacaoğlan bana koşma
Düzer Yahya Yahya diye.

Lüküs
Hayat
1976

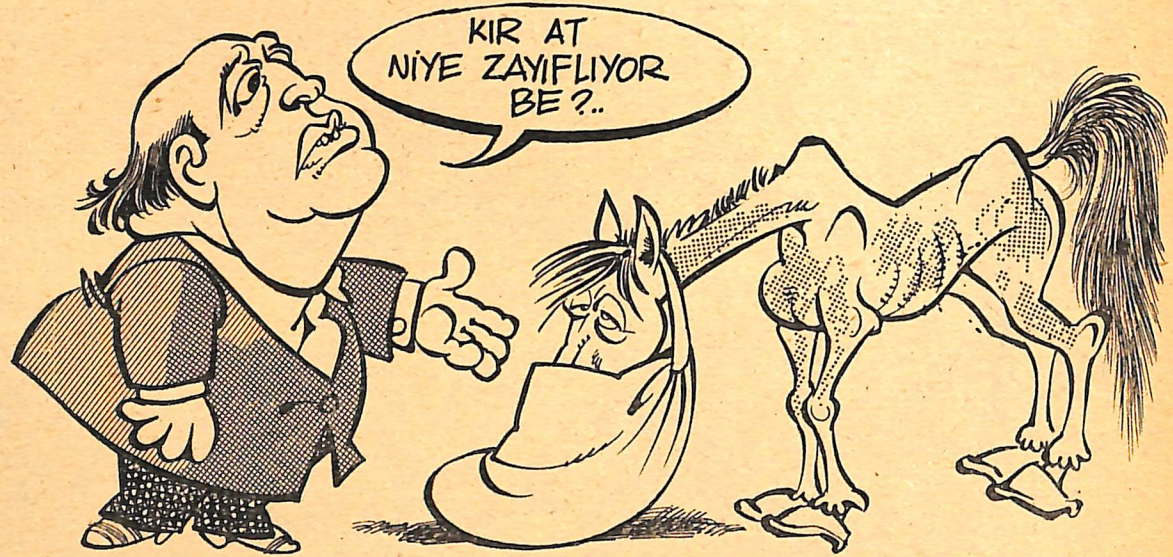

"Vekil Beyfendiye bu sabah
kepek verdiniz mi?..
Odasından kişnemeler,
tepinmeler geliyor..."

Yazan: HİKMET FERİDUN ES

BUYRUNUZ!.. Buyrunuz!..
Bir tane daha alınız canım... Demokrasi
ekmegi yiyelim artık... Halis kepek!..
Asiye'yi de, Beşiktaş'ı da, Türkiye'yi de kim
kurtaracak bilir misiniz? Kepek..
Duymadınız galiba Prof. Dr. Cihat Abaoğlu'nun büyük müjdesini..
Ege'de petrol bulamadık ama, işte ulu Tan-
rım bizlere hak ettiğimiz nimeti gönderdi.
Nasibimizi bulduk. Kepek yiyeceğiz bundan
böyle..
Çorbasından ekmeğine, nişan pastasından,

NEME GEREK SÜTLÜ BÖREK, YEDİĞİMİZ İŞTE KEPEK...

KARAOĞLAN'IN DİLİNDEN:

Bana kara diyen Sülü
Gözlerin kara değil mi
Yalan dolu türlü türlü
Sözlerin kara değil mi

Yurda getirdiğin gece
Taktırdığın çarşaf peçe
Hatta şu adına MC
Dediğin kara değil mi

Bunca gaflet, bunca yanlış
İktidarınla gelen kış
Çoğu gitmiş, azı kalmış
Saçların kara değil mi.

Fakirin yediği somun
Bulursa yaktığı odun
Ve TRT'ye koyduğun
Taşlar da kara değil mi

Devrindeki bugün yarın
Ak değil inanma sakın
Ve Sayın Nazmiyanımın
Sürmesi kara değil mi

Neren doğru, neyin tamam
Hep eski tas, eski hamam
Aldığın, alacağın nam
O bile kara değil mi?

böğüne, kekinden kandil çöregine kadar... Sofralarımızın tek süsü, yemeklerimizin tek gülü, velinimetimiz efendimiz kepek...

Sevimli Profesörümüz, müdelerine müdeleler ekliyor. Örneğin, kabızlık mı çekiyorsunuz? Tek ilacı kepek. Mülayimlik için... Bakınız, Sayın Profesör aynen ne diyor: "Kepek bağırsağı süratle harekete geçiriyor. Kabızlık diye bir şey kalmıyor..."

Tevekkeli değil bizim Süleyman Bey ikide bir:

"Ben mülayim adamımdır... Mülayimimdir ben" deyip durmuyor. Herhalde kepekten olmalı... Kimbilir, fırsat buldukça, "Kır At"ın gidasından nasıl kaşık kaşık atıştırıyordu... Yoksa, normal ekmekle insan bu derece mülayim olamaz... Hele yakınlarına karşı...

Yalnız kabızlığa karşı mı kepek?... Ne münasebet efendim?

Mesela sayın Senatörüm... Kolestrin kaç sizde?... Ya lipid?... Aman dikkat... Çünkü bademdi, viskiydi, istakozdu, karıdesti, havardı... Hani, bu gibi günlük gıdalarımız, Allah etmesin, kolestrin yapar... Şampanya da öyle... Özellikle, Fransız şampanyası. En iyisi yerli köpüklüden şaşmayın. Çoğu Terkos suyu... Zararı dokunmaz... Ve bol kepek... Viskiye, taze kepek ekmeği üstüne dizilmiş karıdesle içersiniz olur biter... Yahut, kepek üzerine sürülmüş siyah Azak hayvanı ile...

Hamfendi, ya siz efendim?... Konken partisinde şişmanlığınızdan mı söz edildi?... Dilleri kuruşun inşallah... Hemen sayın profesörün tavsiye ve rejimine uyunuz... Kız Despina!... Hamfendinin kepek torbasını yukarıya çıkar-sana...

Hem sor bakalım Vekil Beyfendi kepeğini yedi mi bu sabah?... Yukarıdan kişneme gibi sesler geliyor da... Üstelik bir tepinmeler oluyor sayın Senatörün odasında... Kahvaltısını mı etti?...

Sonraaaa... Çok, çok, çok affedersiniz... Yalnız kabızlık, bağırsak kanseri, kolestrin, şişmanlığa karşı değil... Başka şeylere karşı da mucizedir kepek... Nasıl söyleyeyim bilmem ki?... Malum ya... "Tavuklar yumurtlasın" ve "Atlar yavruslasın..." diye onlara kepek verirler. Çünkü, erkeklik kudretini artırır, her derde deva her yareye çaredir kepek...

Onun içindir ki, vagon vagon Ankara'ya gitmekte ya... Geçenlerde, Ankara treninden koca bir vagonu çalıp kaçırmışlar... Sağlam, içinde kepek var sanmışlardır... Vagon Ankara'ya gitmekte ya... Bir de açıp vagonun her zamanki gibi gene Kent sigarası çıkınca kimbilir ne kadar üzölmüşlerdir...

Fakat unutmayınız, iki türlü kepek vardır: Biri tahıl kepeği. Öteki kereste tozu, yani sunta kepeği... İkincisinden iki kaşık yerseniz, 90 yaşında boğa güreşine çıkarsınız. Bir tecrübe kâfidir sunta kepeği!... Haysiyetli!... Sadrazam Macunu!...

Fakat eski ve kurt bir fırıncı bana: "Allah Allah... Kepek yiyelim diyorsunuz ama şimdiye kadar siz ne yediğinizi sanıyorsunuz ki?... Tevekkeli yetmişindeki sosyete hanımları kepeği yiyip yiyip torunları yaşta çocuklarla evlenmiyorlar" dedi.

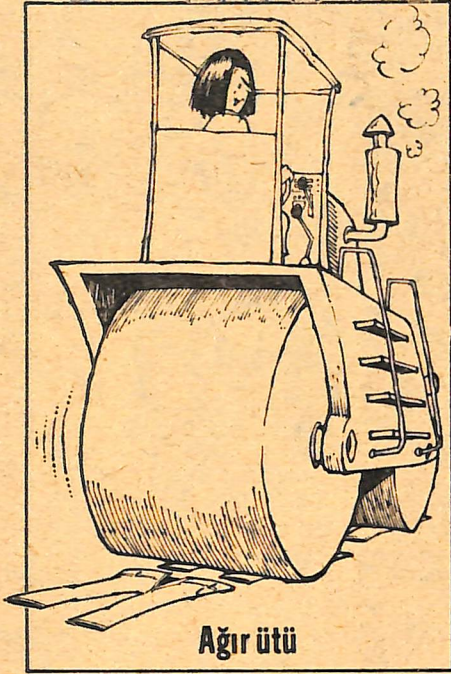
Simdi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Kürsüsü kepek hakkında çok büyük çok ciddi araştırmalara başlamış... Sıkı bir kepek politikası hazırlanıyor...

Hem, bundan başka çaremiz de kalmadı... Her fiyat ayarlanmasında yüzer gram ata ata ekmeklerimiz ceket düğmesi kadar kalmıştı... Nihayet küçüle küçüle görünmez bir hale geldi... kayboldu gözlerden... Ama artık işte kepek...

Büyük kurtarıcımız... Demokrasinin tek niyeti.

Hani ya da, benim 50 de dirhem kepeğim?

Çarşaf ev kadınlarının hizmetinde

Ağır ütü

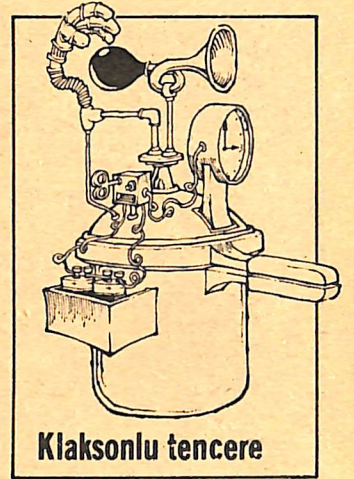
Elektrikli süpürge

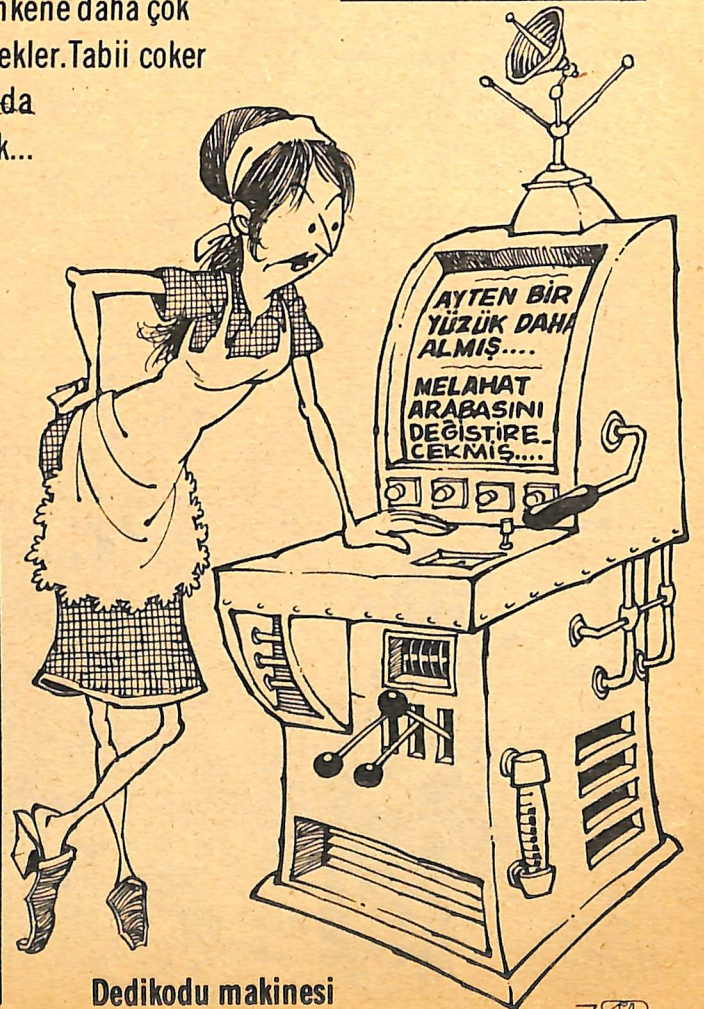
- TAKIIM MI, TAKMIIM MI?...

Her eve lâzım

Kadınlar yılından sonra, kadınları unuttuk mu sanıyorsunuz?... Yine bütün beyinler onlar için çalışıyor... Bu araçlar sayesinde kadınlar tüm işlerini şıppadanak bitirecekler... Böylece daha çok gezip, tozacaklar, ve hele hele konkene daha çok vakit ayırabilecekler. Tabii coker çekme şansları da o oranda artacak...

Klaksonlu tencere

Dedikodu makinesi

RÜŞVETÇİLERİN DİLİNDEN:

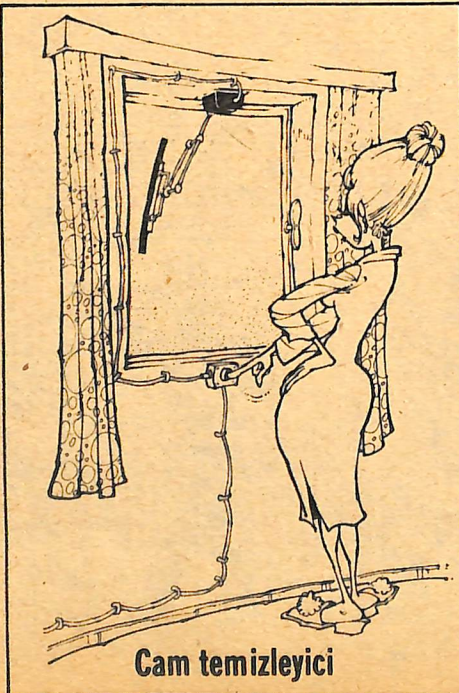
Ben rüşvete rüşvet demem Rüşvet benim olmayınca Yaşamamın tadı m'olur Rüşvet verip almayınca

Varsa yapılacak işin Çaresi ne düşün taşın İşi olmaz vatandaşın Biraz rüşvet vermeyince

Belli etme niyetini Gizlice ver rüşvetini Kimse bilmez kıymetini Bir gün darda kalmayınca

İnsaf edin a erenler Dilini tutsun görenler Rüşvet vermezdi verenler Alandan yüz bulmayınca

Sairim sen alma sakın Girme içine bu çarkın Yüzüne bulaştırırsın Usulünü bilmeyince...

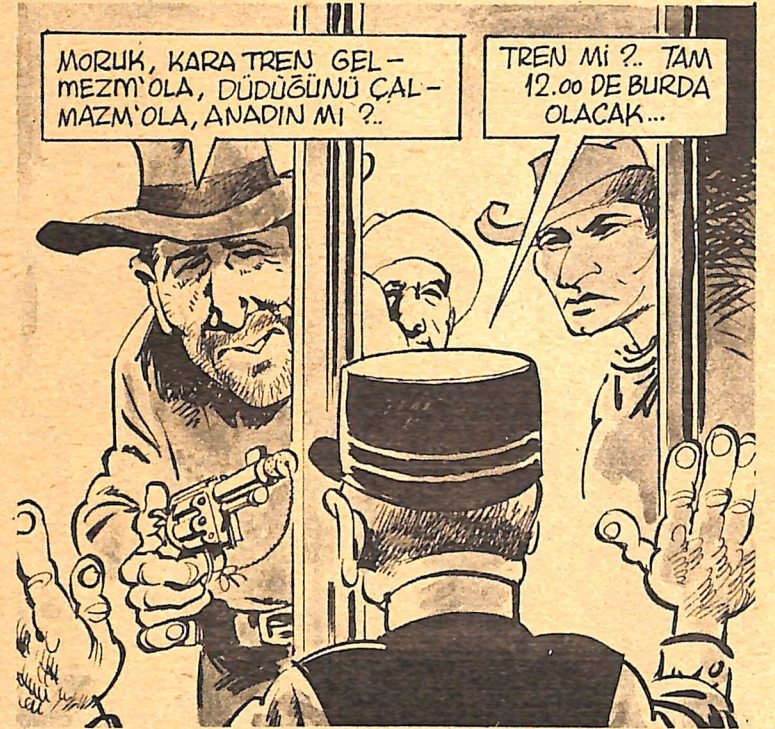
Cam temizleyici

KAHRAMAN ŞERİF

KOLLEKTİF uğraşların, örgütlenmenin, toplumsal çalışmaların ve benzerlerinin ne denli anlamsız şeyler olduğunu ve de bireysel yaşantıyı yeğ tutanların nasıl başarıya kavuştuğunu bu masum Amerikan filminde izliyoruz. (Avazımız çıktığı kadar "Yaşasın kapitalizm" diyoruz!)

Yazan: Kandemir KONDUK

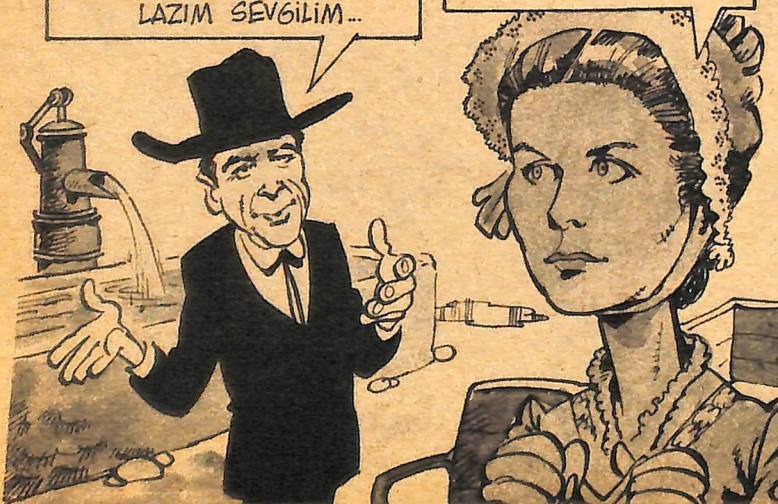
Cizen: Bülent DÜZGİT

Kötü haber çabuk duyulur derler... (Not: Amcası kuvvetli olanlar her hali yerler...)

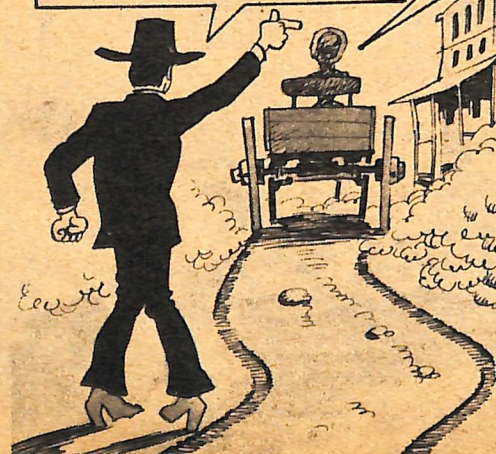
BU MILLER İTİNİ BEN MAHKÜM ETMİŞTİM. ŞİMDİ KURTULMUŞ, BENİ ÖLDÜRMEYE GELİYOR ... ONU HAKLAMAM LAZIM SEVGİLİM...

EVLENELİ BİR SAAT OLDU... BIRAK MILLER'İ DE ÖNCE BENİ HAKLA - (Kadın akli işte...)

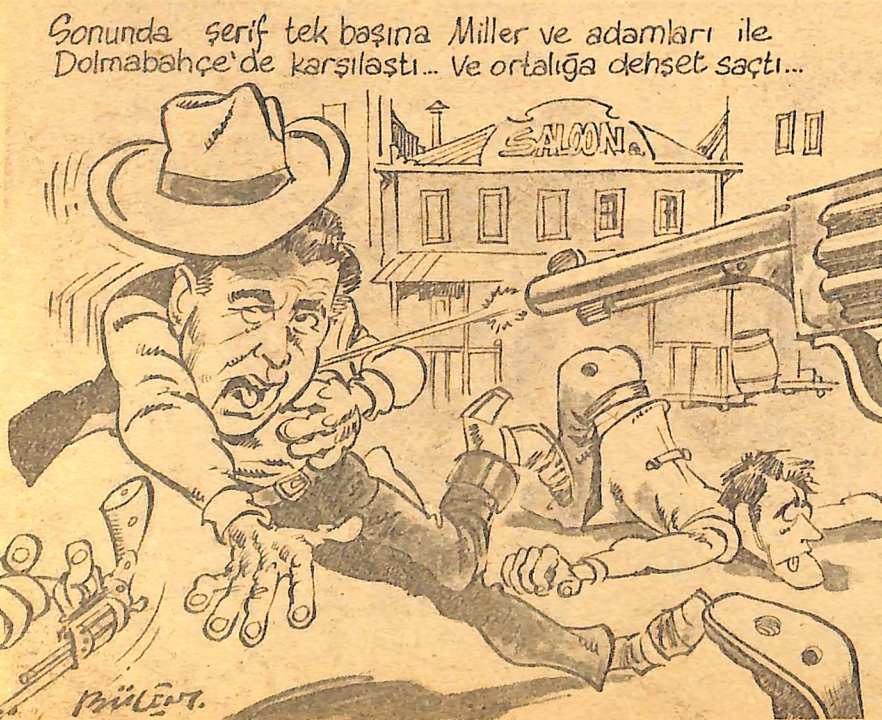
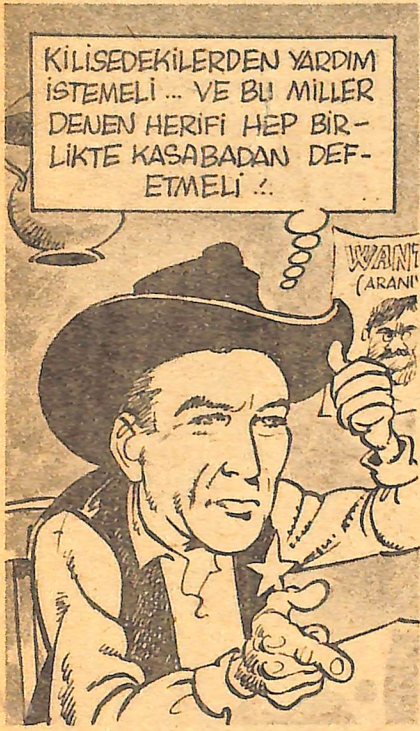
İŞİ UĞRUNA EŞİNİ ŞEYETME - YENİ BİR ERKEĞE DAYANAMAM... HOŞÇAKAL !..

GÜLE GÜLE... UNUTMA Kİ MÜŞTERİ VELİNİMETİMİZDİR. (Pardon) VAZİFE HER ŞEYDEN ÜSTÜNDÜR...

İŞTE DURUM BÖYLE... KASABANIN HUZURU VE ŞU MILLER MUZURU İÇİN TEKRARDAN ŞERİF OLUYORUM...

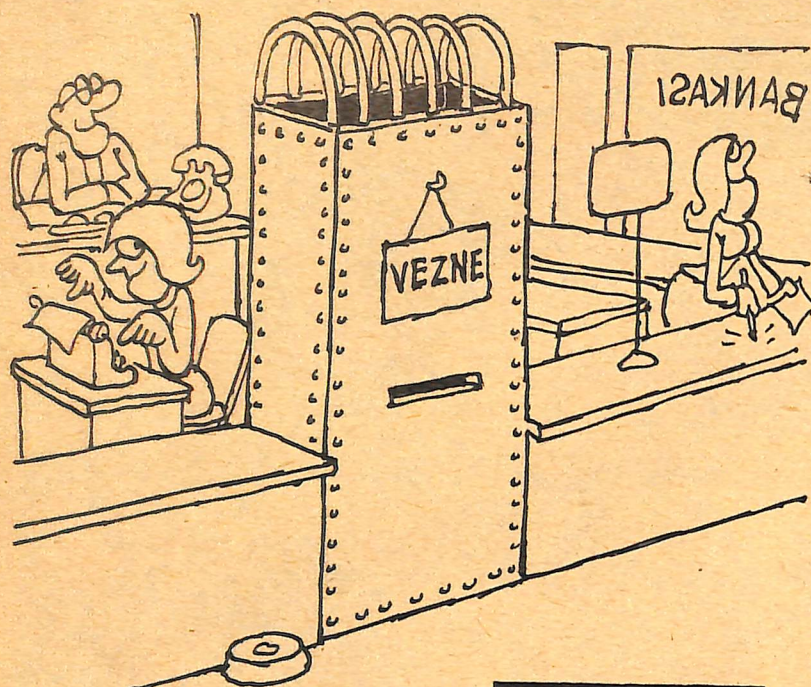

SON

haberlerden Çizgiler

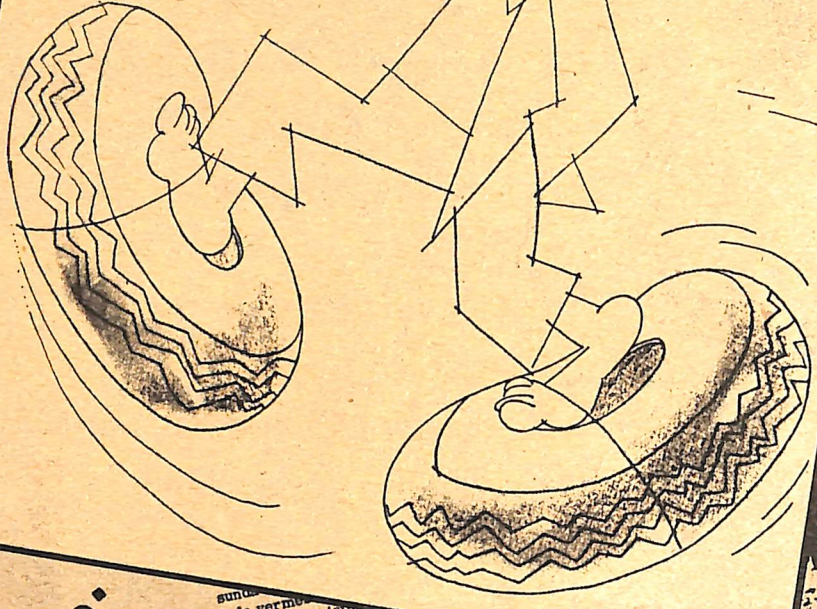
İnisi göz hapsine aldırdı

Banka soyguncuları için tedbirler

Nijerya'da 32 kişi

ay fiyat

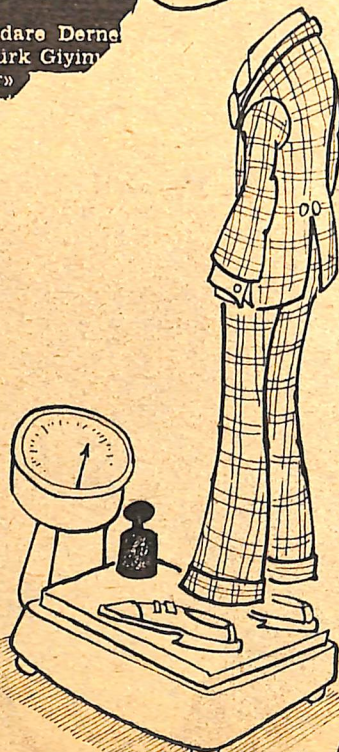
Bir çift ayakkabı, otomobil lastiğinden daha pahalı!

İstenirse tank ve zırhlı araç yapabiliriz

atesc: ile

Türkiye'nin, giyim sanayiine ağırlık vermesi istendi

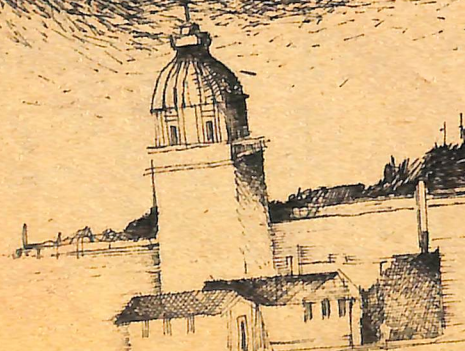
Sevk ve İdare Derneği tarafından düzenlenen «Türk Giyim Ortak Pazarı» Doğu B...

Türk parasının değeri yine ayarlandı
ANKARA BÜROSU

Hükümetin üretim defleri bir artı

Mahmut Kavutalp

arbo Su nllil

kesin bir tu mar r ve değ n Doları Kromi v aına kar kaybına retti kar Bankas re yer al AP'de rlık ka uzluk olayla kanları Süle fa zla yıpr seçim oldu AP içinde epe uzandı bir süre ta eyme eğilimine yaklaşı tim olan görüğe göre, i msuzluklarına ek olan

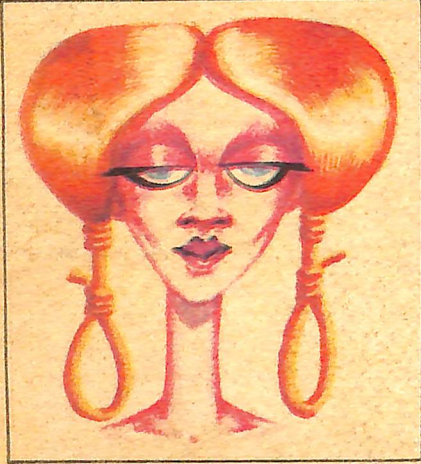
EKSTRA

Çarşaf

SAÇLAR ve BAŞLAR

OLASILIK
TIPI

ÇAĞDIŞI TIPI

Kimisi, ortalığın halini Arap saçına döndürdü diye karşıt görüştekilerle

saçsaça, başbaşa

kapışıyor... Kimisi de

böyle şeylere boşverip

"Kafamın dışı, içinden

önemli" diyerek

durmadan ayna

karşısında

saçlarına

yapışıyor.

Böylece yıllar

geçip gidiyor ve

her yıl yepyeni

saç biçimleri

moda oluyor

HALK
TIPI

BÜTÇE TIPI

Bülent

Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

TRAFİK
TIPI

SUNTA TIPI

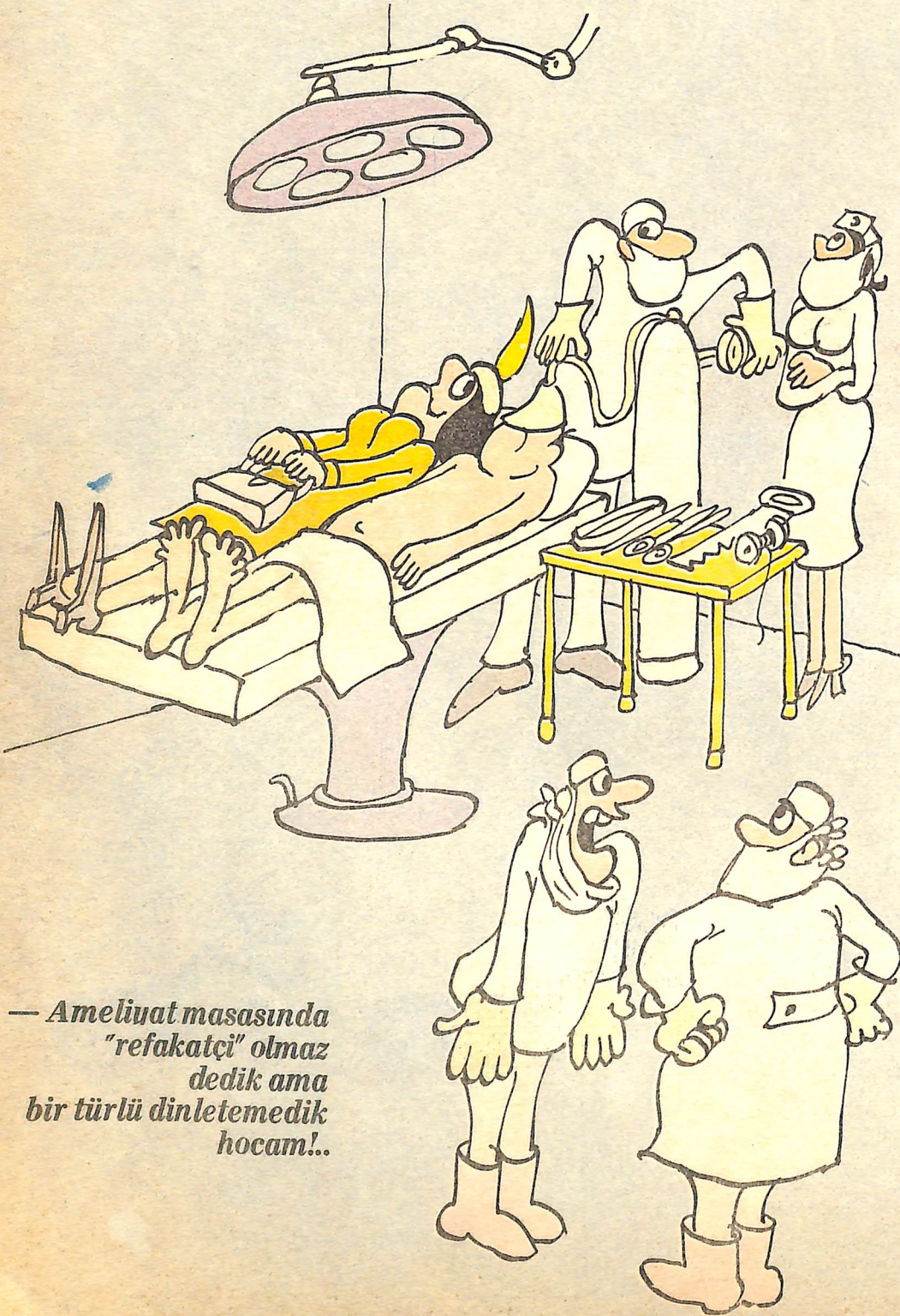
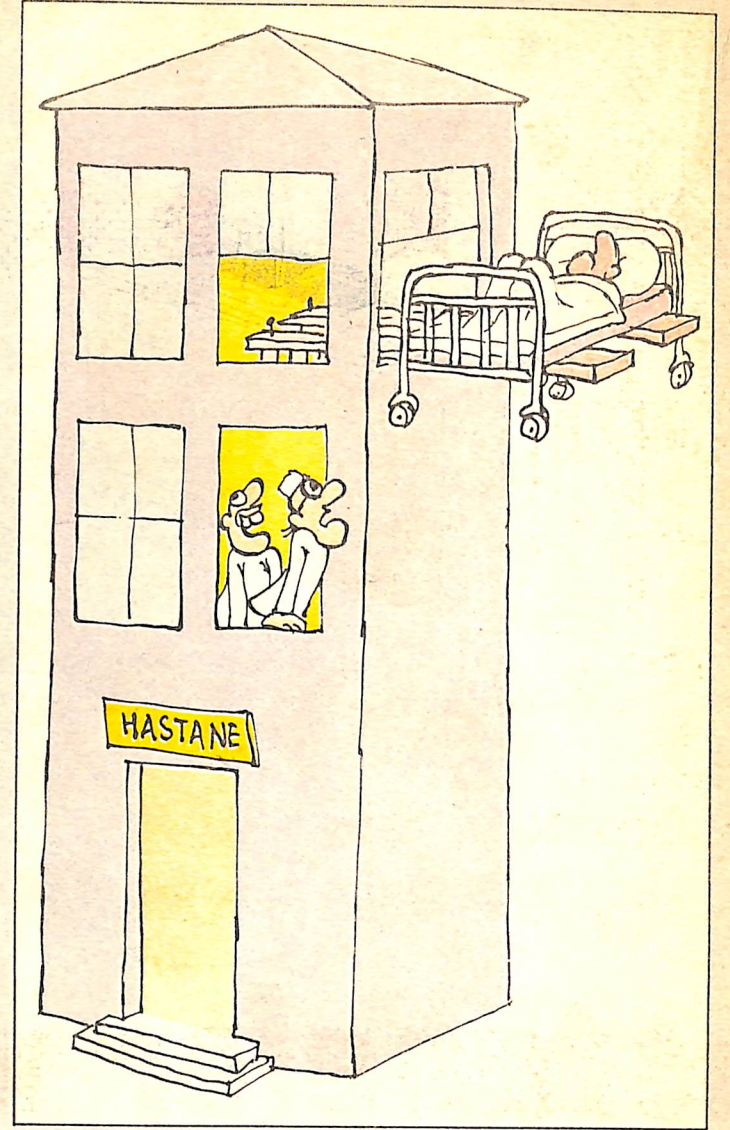

"VAAA MI" TIPI

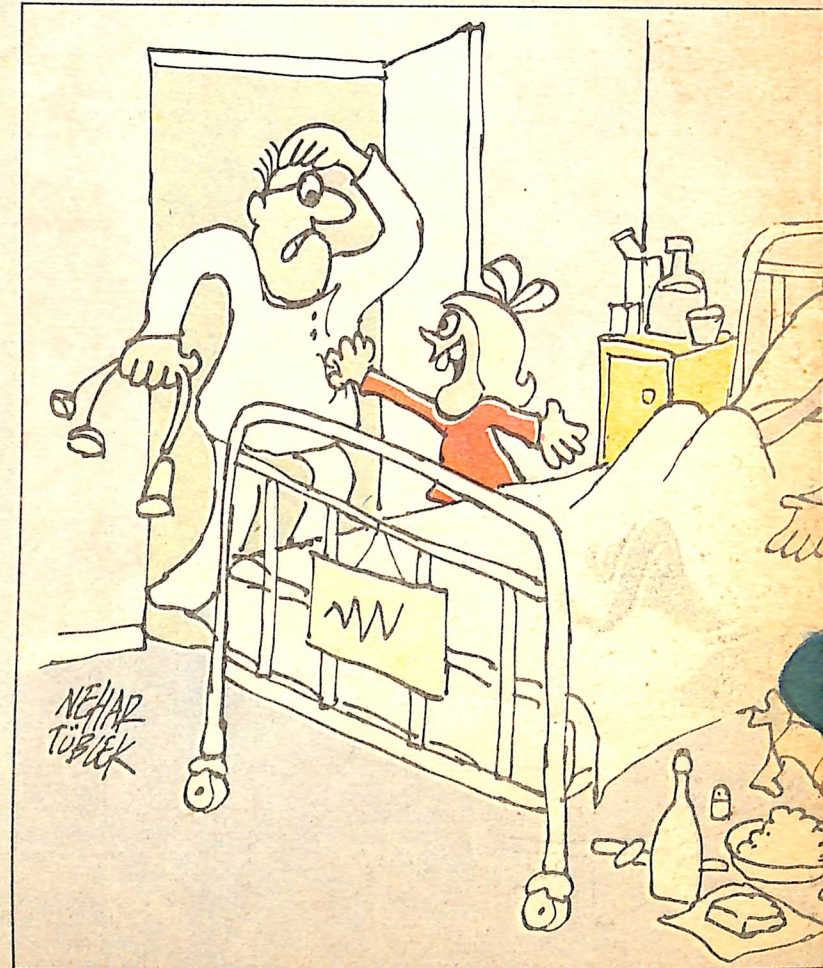

— Ne yapalım doktor bey!.. Ziyaretçileri başka türlü kaçıramıyoruz!..

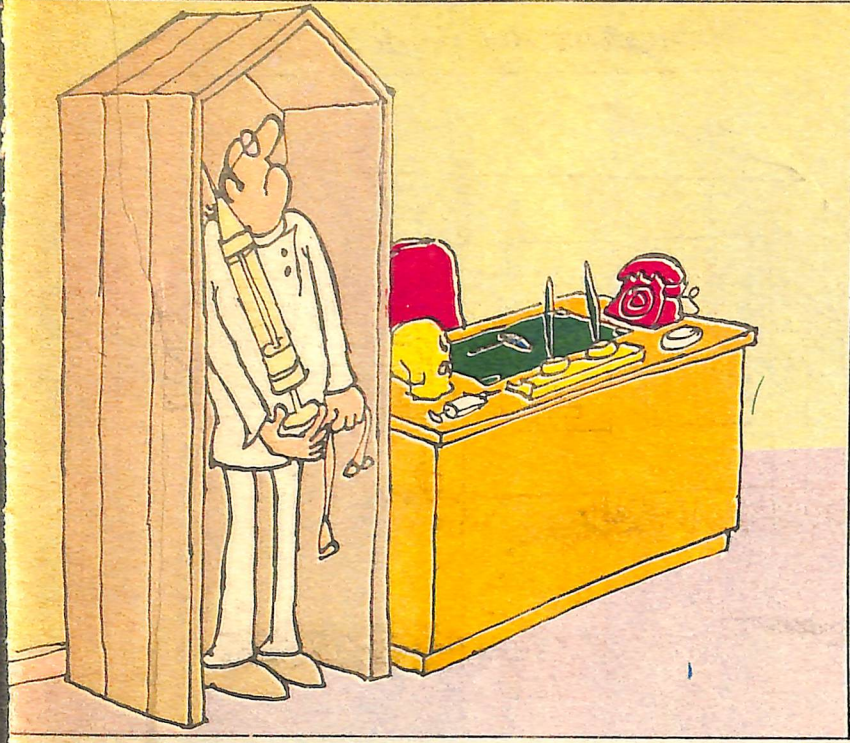
— Hastayı tecrit ettik de!..

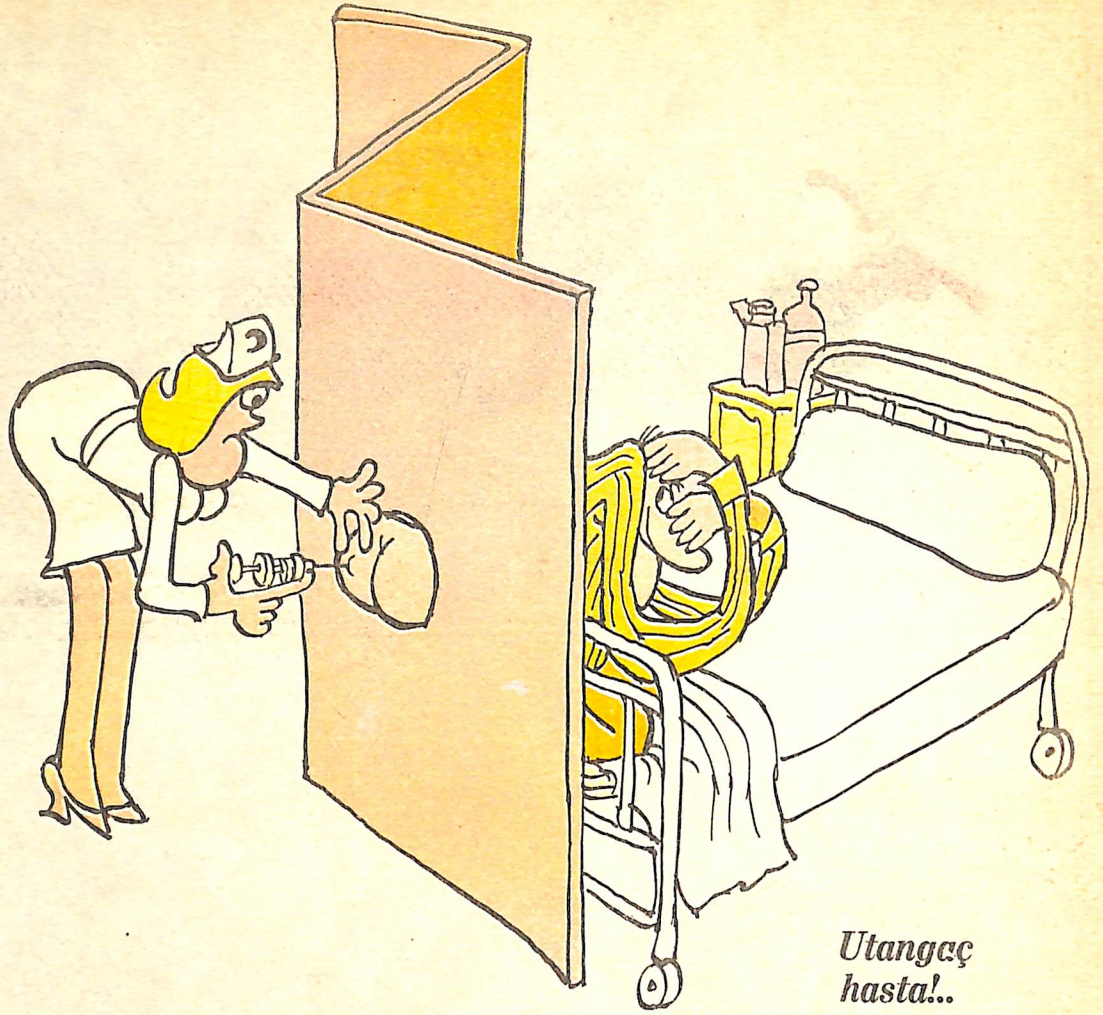
— Ameliyat masasında
"refakatçi" olmaz
dedik ama
bir türlü dinletemedik
hocam!..

— Buyrun doktor amca!.. Bugün

Nöbetçi doktor!..

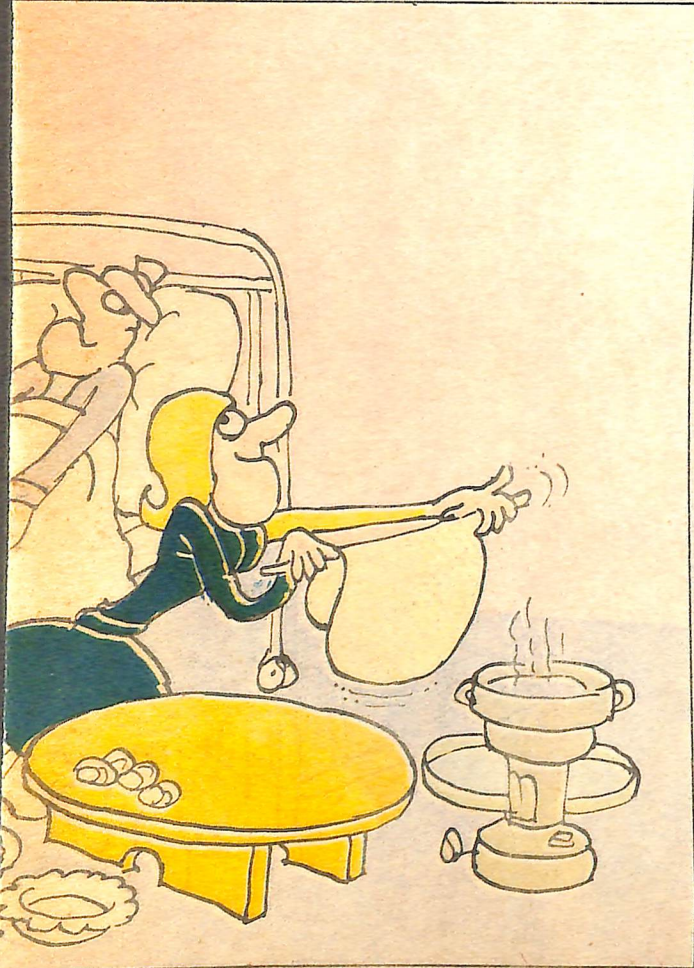

Utangaç hasta!..

astası, doktoru, hemşiresi,
besi, gebesi, gündüzü ve de gecesi ile...

Hastaneler ve bir sürü naneler

Çizen: Nihar TÜBLEK
Yazan: Kandemir KONDUK

annemin mantı günü

Hastaneler, kimi kez ölüye bile can veren, kimi kez de sapasağlam insanı Tahtalıköy'e pasaportsuz gönderen kurumlardır.

Hastaneler de, vatandaşlar gibi "Paralı" ve "Parasız" diye ikiye ayrılırlar. Parasız bir vatandaşın hastalanması yasak olduğu gibi, paralı bir özel hastaneye yatırılması büsbütün yasaktır. Böyle bir enayilik yapana hemen iki ampul fosfostimol yapılır ve eline de hesap faturası verilerek taburcu olması sağlanır..

Hastanelerin en büyük sorumluları, erkek hastabakıcılarıdır. Bunlar, çarpım tablosunu tam olarak bilmezlerse de, avantajlarını vermeyen hasta sahiplerine "Ziyaret yassah" demesini ve ameliyattan çıkan hasta ya bir surahi su içirmesini iyi bilirler. (Tabii hepsi böyle değildirler..)

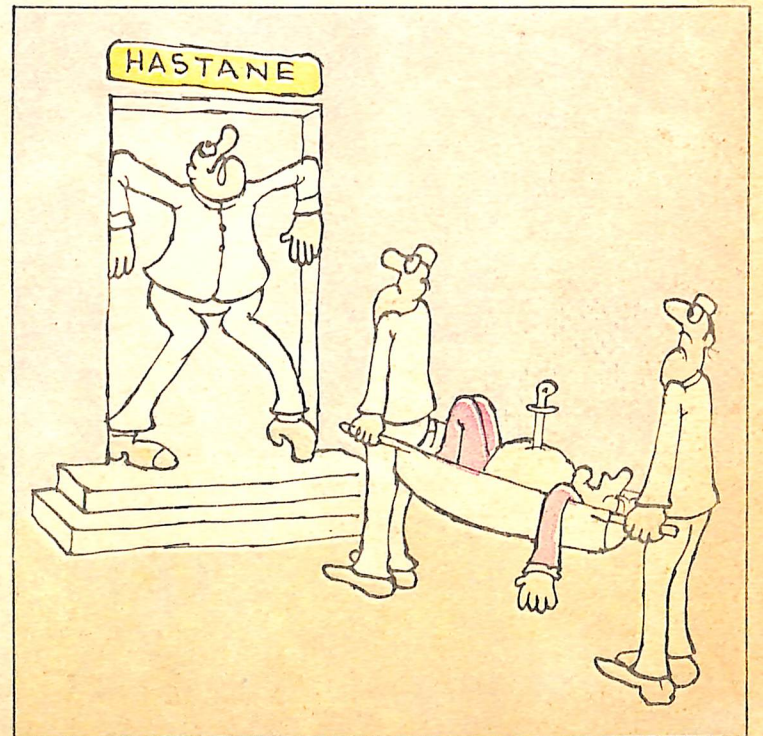
Hastane doktorları, sürekli olarak "Enjeksiyon, enfeksiyon, konfeksiyon... postaperatif durumlarda piyodermit atmasıyon" gibisinden hastaların anlamadığı dilden sözler eder, yılda 3 kez gülümseyen, sabahtan akşama dek dert dinleyen ama, kendi dertlerini Devlet Babaya dinletemeyen kimselerdir.

Doktorlar, ihtisaslarına göre bir çok gruba ayrılır derlerse de, aslında ikiye ayrılırlar: **İNSAFLI DOKTORLAR - İNSAFSIZ DOKTORLAR**

Şükürler olsun ki, hastanelerimizde insaflı doktorlarımız pek çoktur. Bunların aklında, bazıları gibi salt vizite parası yoktur..

Hastanelerin hastaları da bir âlemdir.. Kimi bütün gece inim inim inler, yanındaki de onu ister istemez dinler.. Kimi fıkralar anlatır, şarkılar söyler; bütün koğuştaki bir neşe eser.. Kimisi cıyak cıyak Hemşireye seslenir, kimisi yağsız yemekle, tosun gibi beslenir.. Ve ziyaret günleri... Unutturur ya da artırır hüznünü.. Kısacası, bambaşka bir dünyadır şu hastaneler.. (Anlamaz bunu bir takım kestaneler..)

Neyse... Uzaktan Başhekim görüldüğü için sohbeti burada kesiyor, tüm hastalara şifa diliyor ve yakında yine ziyaretinize gelmeyi ümit ediyoruz...

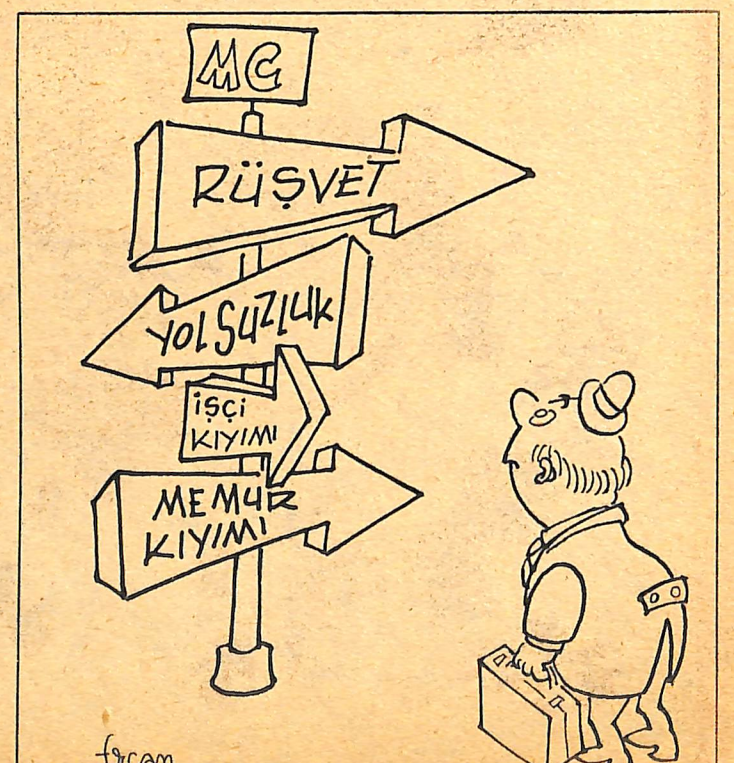
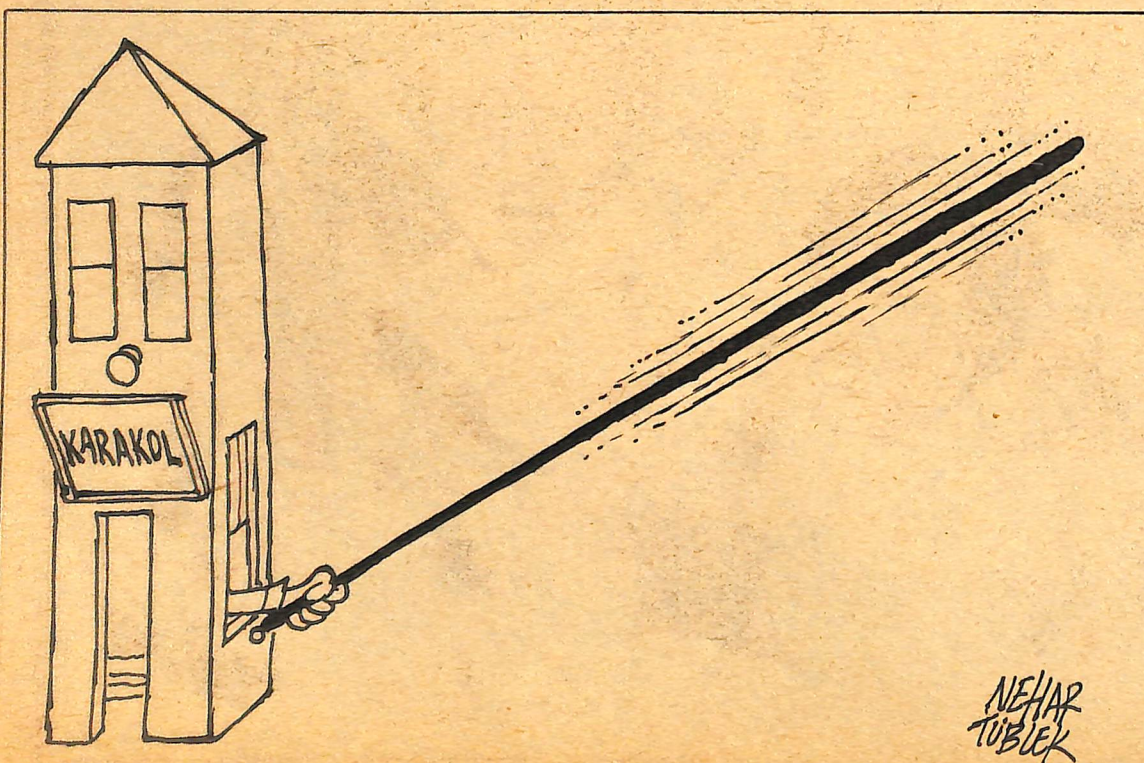
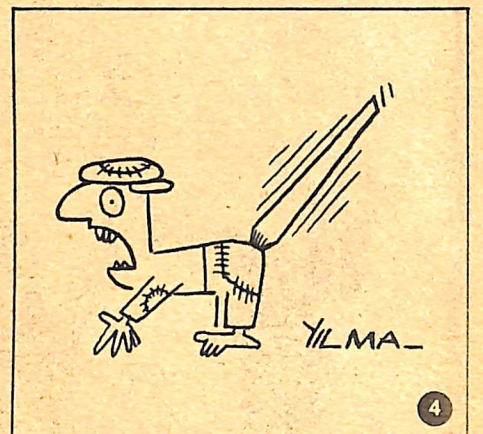
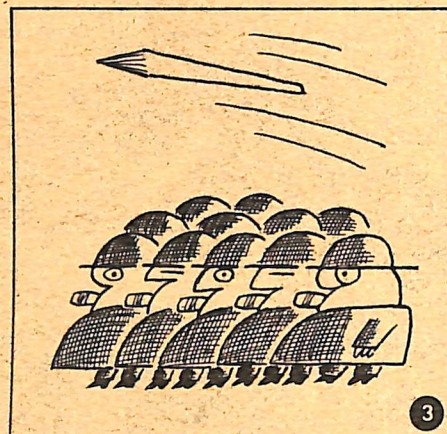
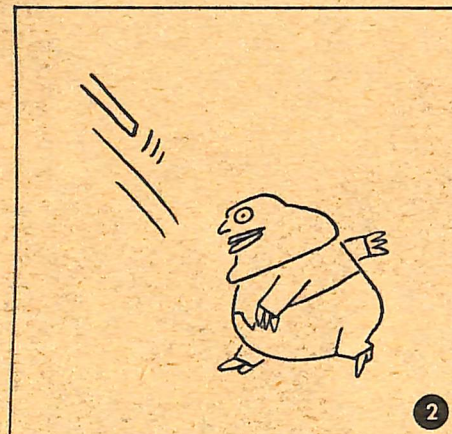
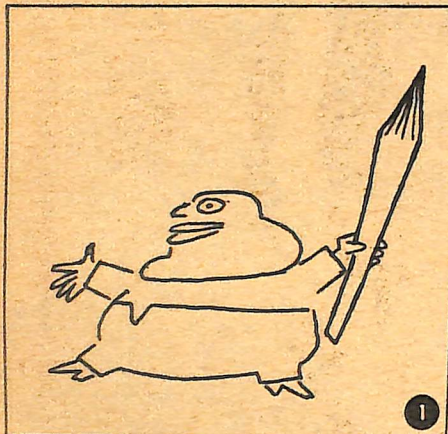
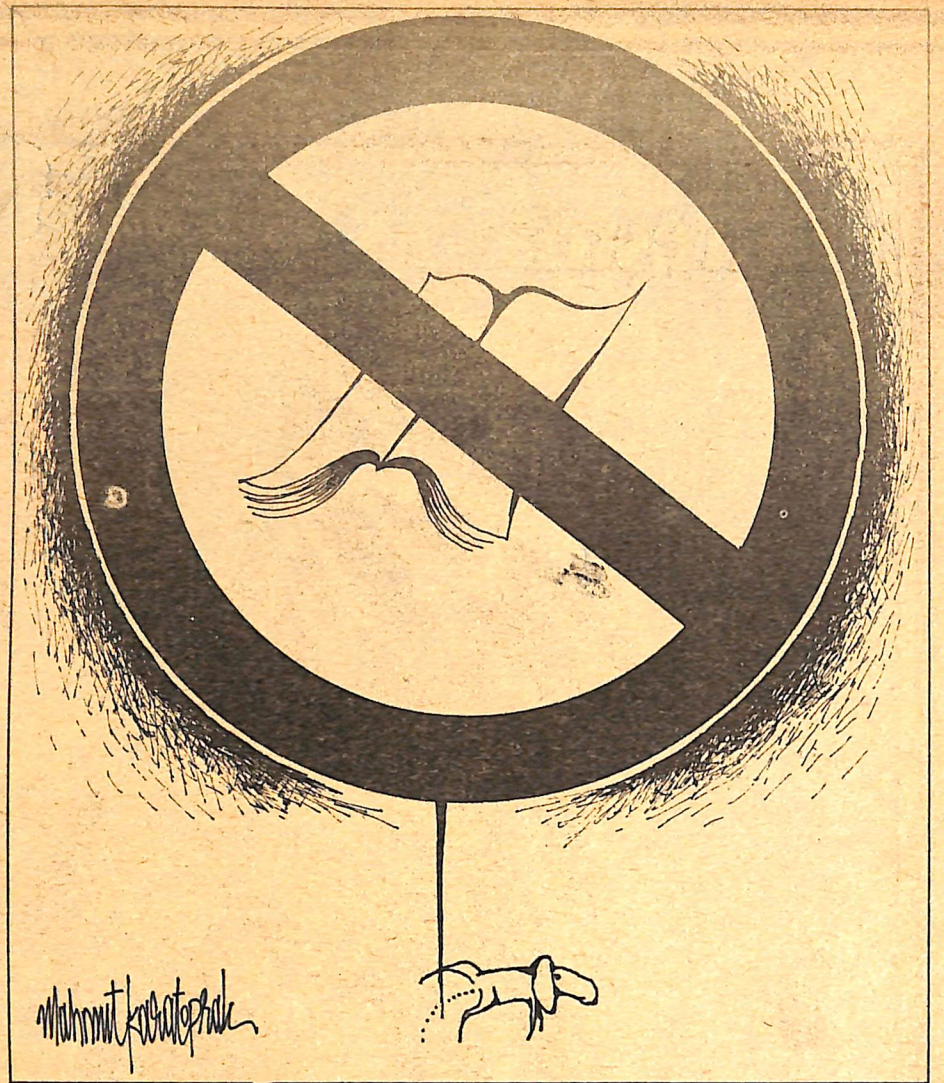
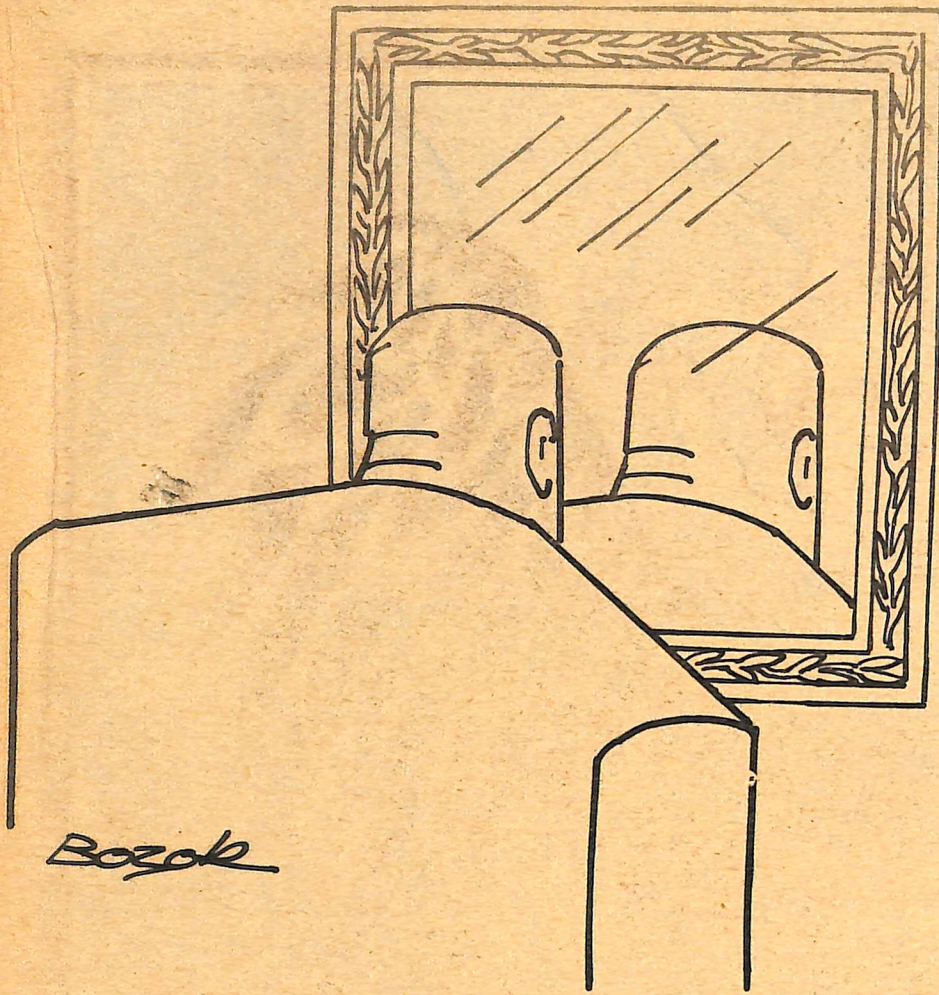

Başhekim kapıcıya "İçeri kimseyi bırakma" demişti!..

Carsaf

DENIZE DÜŞEN KARTAL'A SABILIR.

tipler

CETİN ALTAN

Ak saçlı ağabey

İNCE yapılı, uzunca boy-luydu. Ortadan ayırık, süt gibi beyaz saçları vardı. Gayet düzgün gi-yinirdi. İnce, altın çerçeveli gözlükler takardı. Cildi, batı soylularında rastlanan türden, narin ve bakımlıydı. Hem ha-tipti, hem yazar, hem dip-lomat, hem sanat tarihçisi, hem de siyasetçi.

- Aziz evlâdım, şu karşın-daki ak saçlı ağabey, 'Bursa'daki Yeşil Camii'nin çinisinden, Edirne'deki Selimiye'nin lîle oymalı şadırvanına kadar, bü-tün vatan sahindeki sanat mu-cizelerine hayrandır, diye ko-nuşurdu.

Sonra da sorardı:

- Aziz evlâdım adınızı lütfeder misiniz?

Bir gün yine bir yerde kar-şılaşmıştık; onuncu yahut on beşinci karşılaşmamızdı, elimi tutmuş:

- Aziz evlâdım, diyordu, sizi oir yerden gözüm isiriyor, adı-nızı lütfeder misiniz?

Kasten mi yapıyordun, yok-sa gerçekten hatırlamıyor muy-du, anlayamamıştım.

Adımı söyledim. Sonra da damdan düşer gibi:

- Beyefendi sizin için asker kaçağı diyorlar, ne dersiniz, dedim.

Hiç ırgalanmadı.

- Anlatayım evlâdım, anla-tayım, dedi. Harbi umumî pat-lamış. Ben Darülfünun'da mü-derrisim. Arkadaşlarım Çanak-kale'ye gidiyorlar. Saz benizli, biraz da öksüren bir gençim. Haki elbisemi giydim. Ayakla-rıma dolaklarımı sardım. As-kerlik şubesine gidip, şube rei-si kaymakam beyin karşısında, postallarımı kavuşturarak hazı-ol durdum, askerî selâmımı verdim.

Kaymakam bey başını kal-dırdı:

- Ne istiyorsunuz dedi.

- Arkadaşlarım Çanak-kale'ye gidiyorlar. Ben de gitmek istiyordum, dedim.

- Mesleğiniz, diye sordu.

- Darülfünun'da müderri-sim.

Kaymakam Bey gözleri-min içine baktı:

- Olmaz evlâdım, dedi. Bi-zim aynı zamanda ilim irfan or-

dusuna da ihtiyacımız var. Si-zin cepheniz Çanakkale'de de-ğil, Darülfünun'dadır. Lütfen ilim irfan ordusunun başın-daki kumandanlığınıza geri dö-nünüz.

Bir üzüntü gölgesi geçti yü-zümden. Tekrar askerî selâmı-mı vererek:

- Peki efendim, dedim, geri döndüm.

- Bari bir fotoğraf çekirtsey-diniz o elbiseyle. Dedikoducu-lara gösterir, ağızlarını kapatır-dınız.

- Çektirmedim evlâdım, ak-lıma gelmedi.

Her türlü kinaye ve iğneye, sanki anlamamış gibi hep cid-di cevap verirdi.

EN SEVDİĞİ anısı, İnönü savaşlarıyla ilgiliydi. An-latır, anlatır onu anlatırdı...

- Ankara'da Mustafa Kemal, ben ve Halide Hanım birbağ-evi odasında oturmuş, Miralay İsmet'ten gelecek haberleri bekliyoruz. Saatler ilerliyor.. Mustafa Kemal, sigara içiyor, Halide Hanım suskun. Hepi-mizin göğsünde dakikalarca büyüyen bir ağırlık var. Bah-çedeki kavakların arkası ağır-maya başladı. Alacakargalar u-çuyorlar göğe doğru. Derken kapı açıldı, yaver içeri girdi. Ayaklarını kavuşturdu, askerî selâmını verdi. Rengi kül gibi. Mustafa Kemal'e bir telgraf u-zattı. Mustafa Kemal telgrafa bir göz attı. Kaşları çatıldı...

Telgrafi bana verdi. Telgrafa kısa bir cümle var: "Düşman kuvvetleri önünde çekilmek zo-runda kalıyoruz. İsmet."

Birden:

- Olmaz paşam, dedim. Bu imkânsız. Bir yanlışlık olacak. Bir milletin kudreti hayatiyeti bir telgraf cümlesiyle mefluç olamaz. Göreceksiniz, anlaşı-lacaktır yanlışlık.

Fartı teessürle bir çok ge-çirdiğimi sanarak Mustafa Ke-mal ile Halide Hanım, endi-şeyle yüzüne bakıyorlar. İsrar ediyorum.

- Katiyen inanmıyorum bu telgrafa.

Ses çıkmıyorlar. Kavakla-rın arkası gitgide daha aydınla-ıyor. Alaca kargalar yirtarak

geçiyorlar göğün mavisini. Odada bir ölüm sessizliği var. Mustafa Kemal, çatık kaşlarıyla devam ediyor sigarasını iç-meye... Derken, birden tekrar kapı açıldı. Bir süzülen güneş gibi girdi içeri yaver. Ayakları-nı kavuşturdu. Askerî selâmını verdi. Bir telgraf daha uzattı. Mustafa Kemal'in yüzünde, bütün yıldızların toplamından oluşmuş bir büyüğü ışık yandı. Ve ikinci telgrafi bana verdi. Telgraftaki cümle yine kısa: "Düşman kuvvetleri bozuldu, takip ediyoruz. İsmet."

- Gördünüz mü paşam, de-dim. Öyle şeyler vardır ki, ola-maz. Bir milletin bekâsı bir tel-graf cümlesiyle ebede gömüle-mez. İlk telgraf yanlıştı, doğru-su budur.

Mustafa Kemal beşuş bir bakışla:

- Lütfen yan odaya geçiniz ve tebrik telgrafını da siz kale-me alınız. Bu sizin hakkınız, dedi.

Yan odaya geçtim evlâdım ve İsmet Bey'e, Gazi'nin imza-ladığı tebrik telgrafını ben yaz-dım. "Siz, bir milletin makus talihi-ne de beraber yendiniz" diye... Tarihe geçmiş olan tel-graf, odur işte evlâdım.

Doğruydu anlattıkları. Ama öyle sunî bir süslemeye ve her seferinde de aynı sözcük-lerle anlatırdı ki, insana atıyor-muş gibi gelirdi.

YOLDA, daima önemli bir işi varmış gibi hızlı hızlı yürürdü. Kendisiyle karşıla-şanlara da genellikle:

- İngiliz sefiri kebirıyla bir randevum var, oraya gidiyo-rum, derdi.

Sonra da gider, bir parkın kuytu bir köşesinde öyle bir sure oturup dinlenirdi.

Karşılaşmalarımızda verdi-ği övgüler, şuna benzer şeyler-di:

- Aziz evlâdım, sabahları jimnastik yapıyor musunuz? Kabilse sigaray da kesin, hiç değilse azaltın... Karşınızdaki şu ak saçlı ağabey, sağlığını her sabah yaptığı jimnastiğe borçlu.

Özellikle meraklı olduğu iki

konusu vardı: Kagavuz Türkleri ile Üçüncü Selim döneminin sanat yapıtları...

Canı, İsmet Paşa'ya çekilen telgrafi anlatmak istemiyorsa; ya Kagavuz Türklerini anlatırdı ya Üçüncü Selim döneminin sülüs yahut kufi yazılarını...

- Kars'tan Edirne'ye, Sinop'tan Antalya'ya kadar bütün yurt sahinde mayalanmış İm-paratorluk sanatının şahikası, Selim'i salis devrine rastlar...

Veya:

- Aziz evlâdım, önce Ro-manya'da tanıdım onları. Dille-rini, örf ve âdetlerini inceledim. Ve anladım ki, bunlar Kagavuz Türkleridir. Hemen konuyu aç-tım Mustafa Kemal'e. Aziz ev-lâdım, sizi bir yerden hatırlı-yorum, adınızı lütfeder misiniz adınızı...

Adımı söyledim.

- Ne iş yapıyorsunuz aziz evlâdım?

- Ulus'ta fıkra yazıyorum, derdim.

- Bu ak saçlı ağabey Ulus'un Hakimiyeti Milliye olduğu devirde oraya çok yazı yazdı, derdi.

Ben de, bir türlü hatırlan-mamanın verdiği gençlik gerilimiyle:

- Helâl olsun vallahi tebrik ederim, derdim.

Hiç bozulmaz:

- Teşekkür ederim aziz evlâ-dım, derdi.

KENDİSİNİ yakından tanı-yanların anlattıkları tatlı bir olay vardı: Oğlu küçükkken, bir gün peklilik olmuştu. Bir tür-lü dışarı çıkmıyor, oturağına da oturmak istemiyordu. Mü-rebbiyesi, aile yakınları:

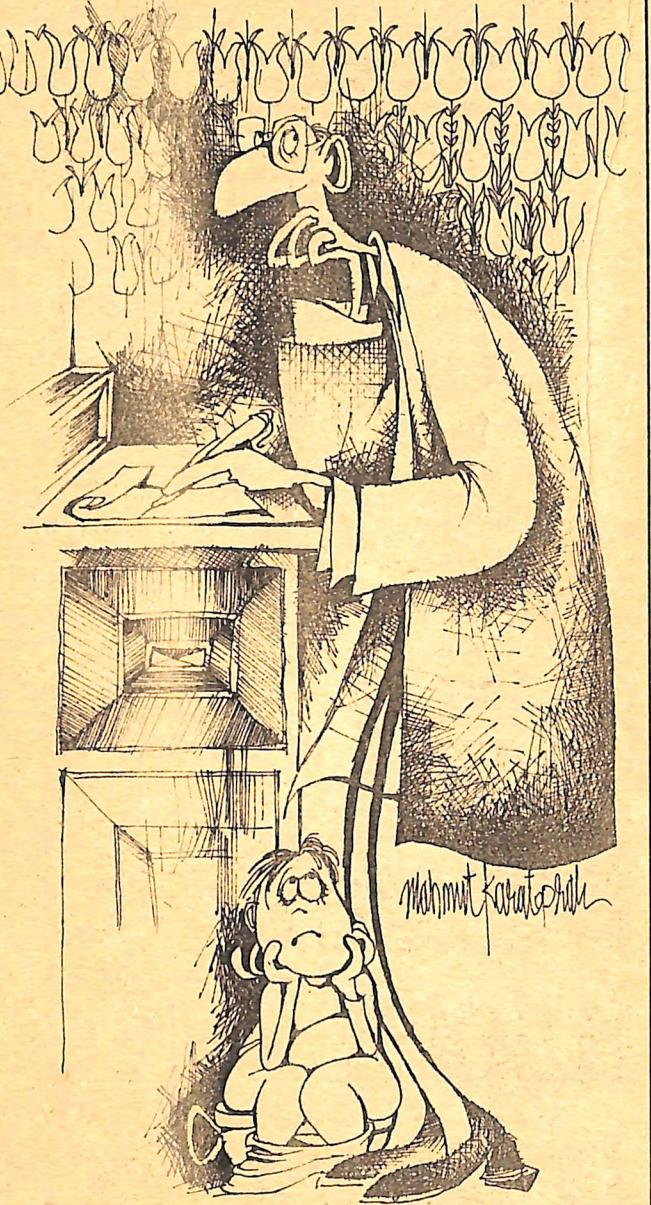
- Haydi benim cici yayrum otur bakayım oturağına, diye çok uğraşmışlar, ama çocuğun inadını kıramamışlardı.

Ak saçlı ağabey, pedagoji-deki etkenliğini de göstermek için:

- Lütfen oturağı bana veri-niz, demişti.

Elinde oturak, bütün o zarif jestleri ve süslü konuşmasıyla, çocuğun peşinde dolaşmaya başlamıştı:

- Aziz oğlum rica ediyorum

sizden, lütfen oturunuz otura-ğına, lütfen diyorum.

Çocuk:

- Olmaz, deyip kaçıyordu.

Ve ak saçlı ağabey, çocu-ğun peşinden büyük bir ciddi-yetle giderek:

- Lütfen oturunuz oturağa, rica ediyorum sizden, diye ısrar ediyordu.

Sonunda, çocuk usanıp yo-rulmuş ve ak saçlı ağabeyin çevresindekilere karşı muzaf-fer ve mağrur bakışları önünde oturağa oturmuştu.

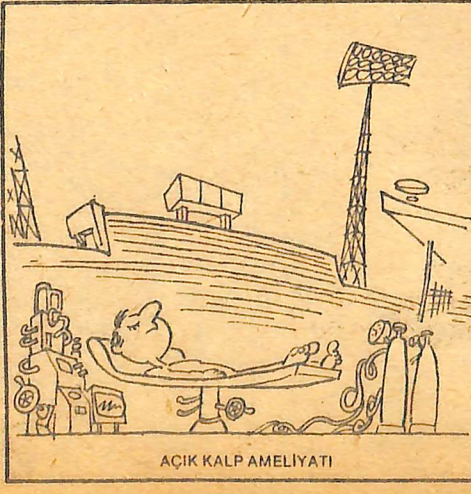
Ak saçlı ağabey yere eğil-miş, aynı ciddiyet ve zerafetle oturağı dinliyordu, bir yandan da, oğlunu teşvik ediyordu:

- Lütfen bir parça ıknınız... Lütfen...

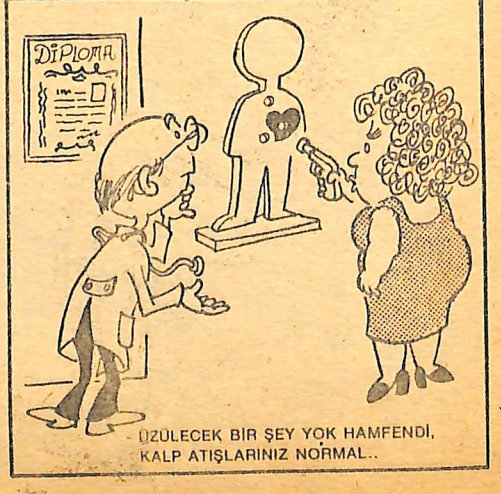
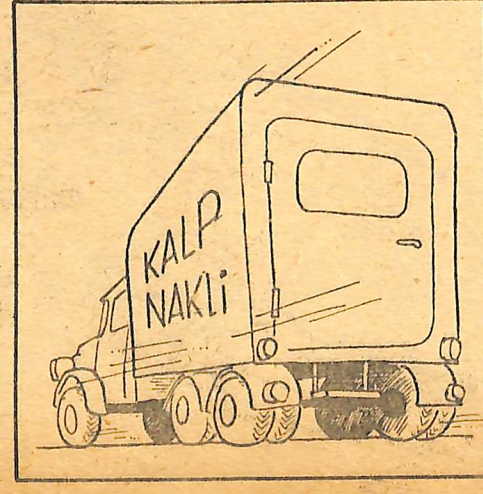
Derken bir tık sesi olmuş ve oğlan hemen ayağa kalkmıştı. Ak saçlı ağabey bir uzman va-karıyla oturağı aralık içine bak-mış ve fındık büyüklüğünde bir kaka parçası görünce çocuğa:

- Mersiyavrum, demişti. Be-ni ihya ettiniz.

KALPTEN KALBE

AÇIK KALP AMELİYATI

ÖZÜLECEK BİR ŞEY YOK HAMFENDİ, KALP ATIŞLARINIZ NORMAL...

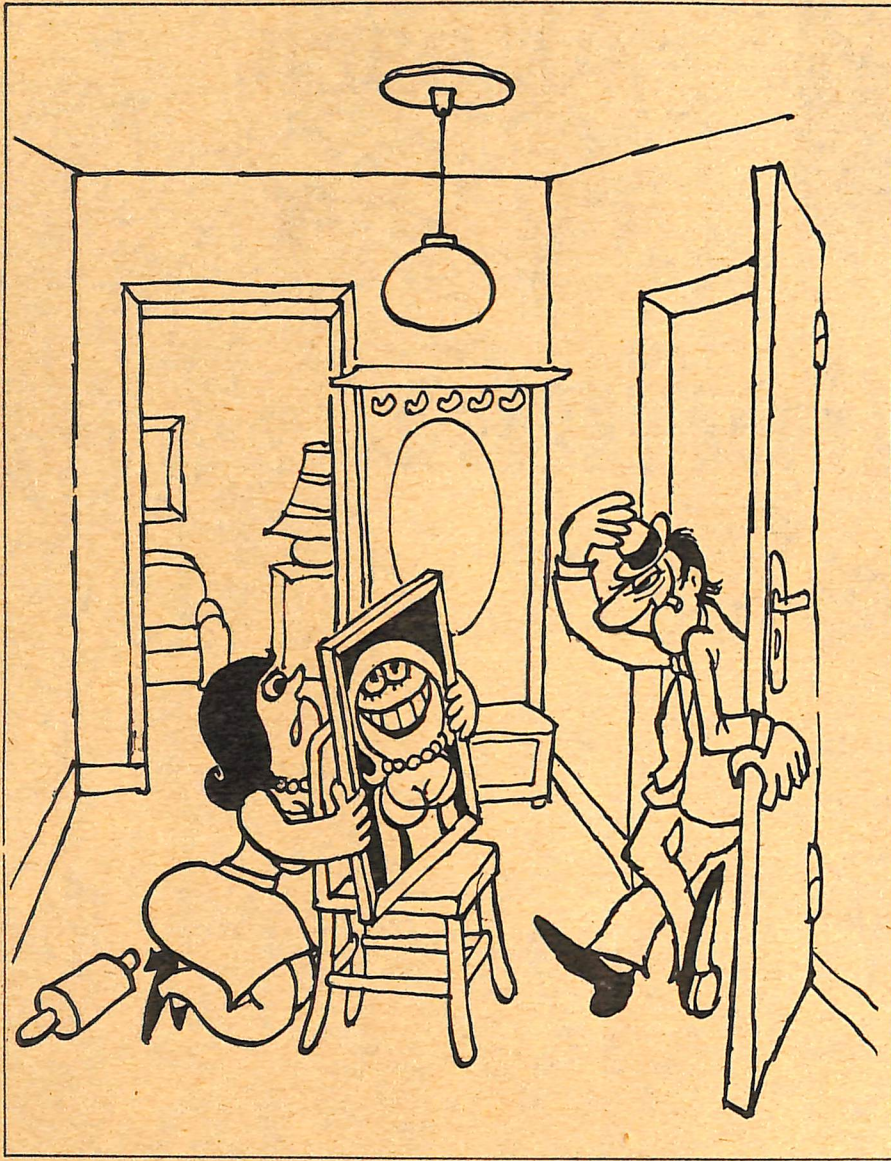

ÜNLÜ Psikolog ve Vantrilog
Ali Osman'ın yaptığı incele-
meye göre akşamları kocasını
karşılamanın daha kapı-
yı açar açmaz vırvıra başlaması
veya lânet lânet "Buyur" deyip
sözün gerisini karnından konu-
ması, erkeklerin sinir sistemini
TV programlarından beter et-
mektedir.

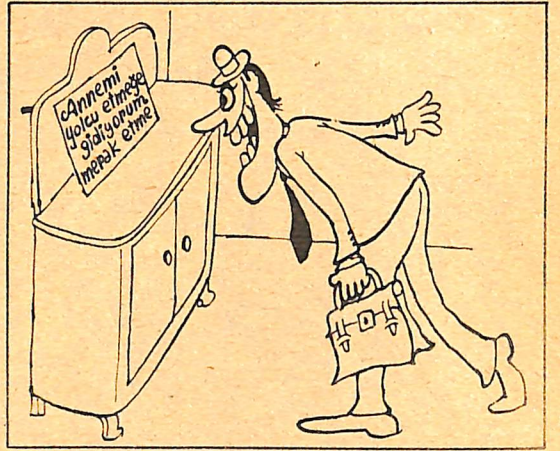
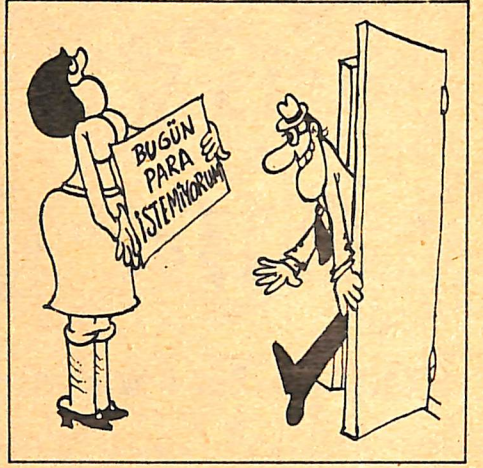
Fakat, kadınlar bu konuya
gerekten önemi vermedikleri için
erkekleri sağlığa aykırı bir biçim-
de karşılamaya ve adamcağızları
eşikten içeri girmeden haşlama-
ya devam etmektedirler. (Ne a-
yıp!..)

Bu yüzden, erkeklerin çoğu
soluğu meyhanede veya şeyha-
nede almakta, oralar kapandıktan
sonra da, ortalıkta kalmakta-
dır... Halen, gece yarısından
sonra yollarda bir sürü evli erke-
ğe rastlanmaktadır. Her şeye
rağmen, evden içeri girenler ise
gün geçtikçe tırlatmaktadır!..

Hanımlar!.. Sizlerden özel-
likle kocalarınızı güler yüzle kar-
şılamanızı rica ediyoruz.. Ve "Er-
kek milletinin köküne kibrit su-
yu dökmeyin" diyoruz!..

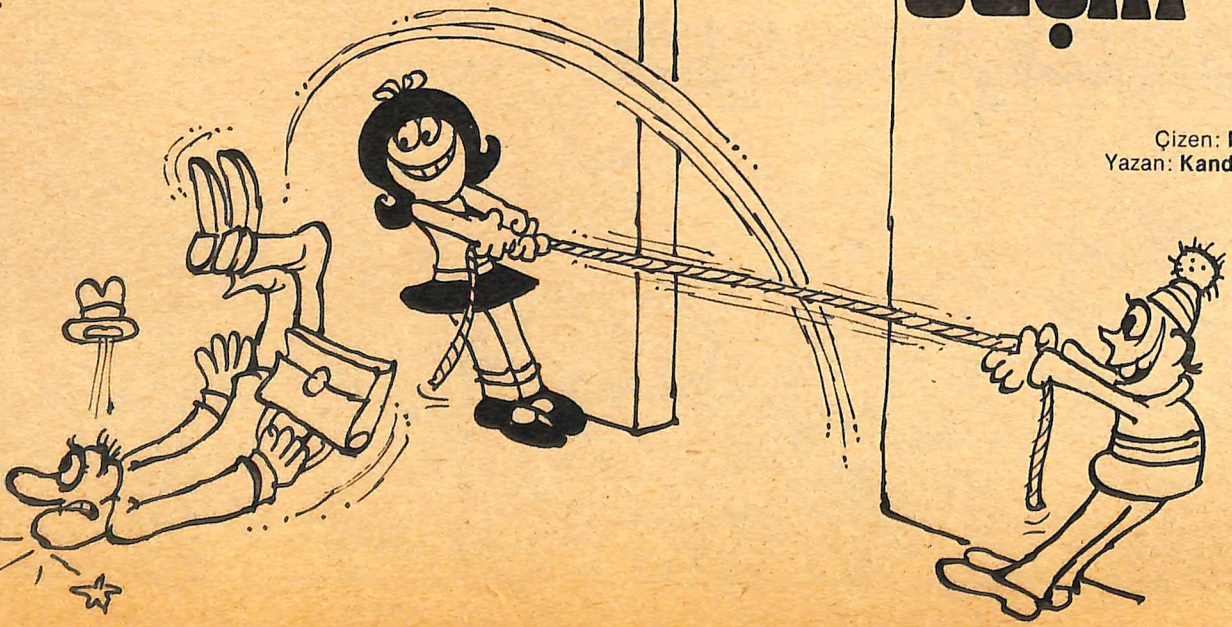
- Sevgilim, yeni hizmetçimiz...

hanımlar kapıyı gülererek açın,

kocanızı karşılarken

şirinlik sacın

Çizen: Nihar TÜBLEK
Yazan: Kandemir KONDUK

NEHAR
TÜBLEK

Büyüklerimiz ağır çeker...

*"Öyle birden bacak arasına
dalmak yok... Adamın fitiği olur,
kasık bağı kopar, gıdıklanır...
Kadınları omza kaldıranlar
bizim partiden değildir..."*

PARTİ başkanı avaz avaz haykırıyordu:

"Dinleyin beni, büyükleri-
mizi nasıl karşılayacağımızı an-
latacağım. Davut bey arkadaş-
larımız, sizleri büyük büyük ayıracak. Bir büyük alışı... Bunlar
hem alışılayacaklar, hem yaşa-
diye bağıracağız. Bir büyük yol
açıcılar... Başka bir büyük de
büyüklerimiz istasyonda tren-
den inip arabalarına binince, a-
rabaları ellerinde havaya kaldır-
cak. En zorlu gövde gösterisi
budur. Göreyim sizi aslanlarım.
Daha başka bir büyük karşılayıcı
da arabalarından inen büyük-
lerimizi omuzlarına kaldırıp alana
dek taşıyacaklar. Anlaşıldı mı?"

"Tamam... Tamam başka-
nım", diye sesler yükseldi.
"Karışıklık, kargaşalık iste-
mem haaaa... Şimdi Davut bey
sizi büyük büyük ayırsın. Ben de
her bölüğe gelip ayrı ayrı her
birine yapacağı işi anlatacağım.
Heey Davut bey arkadaşım! Bö-
lükleri seçerken dikkat et. Omza
kaldırmaya iriyanları seç ki,
omuzlarına aldıklarını düşürüp,
etmeden alana dek kuş gibi
uçursunlar..."

Partici başkan, onlar-
ken düşündüm ki, canla başla

çalışır da bu adamların gözüne
girersem, bunlar da bana burda
bir iş bulur, hem de sonradan
bir nüfuskâğıdı da çıkarırlar...
Bunlar partici olduklarından, ne
istemeler yaparlar diye duymak-
tım. Ben de sayelerinde nü-
fuskâğıdımı aldım mı artık insan
gibi yaşarım.

O Davut Bey denilen adam,
ordakileri büyük büyük ayırmaya
başladı. Adamın boyuna bosuna
bakıp "Sen bu yana geç, sen şu
yana, sen öte yana!" diye seçip
seçip ayırıyor. O seçe dursun,
bir pazarlıktır başladı. Otomo-
billeri kaldıracak olanlar,

"Ağır iştir, bu paraya yapma-
yız. Elli lira isteriz!" diye tut-
turdular.

Partici başkan,
"Ulan, otomobil kaldırıyoruz
deyin, duyan da sizi sirk cam-
bazı sanır. Şimdiki otomobille-
rin ağırlığından ne olacak be,
Cames Bond'un valizi, o araba-
lardan ağır çeker. Araba dedi-
ğinize, boyalı ince saç... Hem de,
bir arabayı elli kişi birden elle-
rinizin ucunda havalandıracağsı-
nız ki, adam başına elli gram
bile düşmez..." dedi.

Büyükleri omuzlarında taşı-
yacak olanlar, işlerinin zorluğu-

nu, büyüklerimizin çok ağır çek-
tiklerini, en küçüğünün bile yet-
miş-seksen sağ okka geldiğini,
bir taşıyıcının büyüklerden biri-
ni kaldırdığını iletir sürüp, onlar
da elli lira istediler. Bu kez, al-
kışçılar ayaklandı. "Onların işi,
büyükleri omza kaldırmakla bi-
tiyor, bizse büyüklerimiz istas-
yona geldiklerinden trenle binip
gidesiye dek yaşa diye gırtlak
patlatıp el çırpacağız. Alkıştan
ellerimiz şişiyor, bağıraktan
da sesimiz kısılıp bir hafta ko-
nuşamaz oluyoruz. Bizim işimiz
en zor..." dediler. Neyse, ver
aşağı tut yukarı, kırk liradan
uyuşularak pazarlık kesildi. Ben
göze gireyim diye, hangisi zorsa
o işe atıldım. Baktım ki, araba-
ları kaldırmaktan herkes kaytırı-
yor. Davut Bey'in araba kaldır-
maya ayırdıkları, öbür bölüklere
kaçıyorlar. Davut Bey beni tepe-
den tırnağı sürüp "Len bu ne
siskalık, sende can ne kalmamış,
geç şu yana!" diyerek beni
alkışçılar bölümüne itti. Ben he-
men karşı gelip, "Efendi, sen
benim görünüşüme bakma, evel-
allah, otomobil değil, koca
kamyonu kaldırırım tekbaşım..." dediysem de, Davut Bey
beni alkışçılar bölümüne itince,
kiç üstü yere düştüm. Davut Bey
arkasını dönünce, ben hemen
gözle kaş arasında, kurnazlık
edip, omza kaldırmacılar bölü-
ğüne daldım. Otomobillerini
kaldırmıyorum, hak olmazsa
büyüklerimizin kendilerini om-
zuma kaldırırım da gözlerine gi-
rerim diye düşündüm.

Partici başkan, her bölüğe
görevini bir bir anlatıyor. İlk
araba taşıyıcılarına ne yapacak-
larını anlatıp onları istasyona
gönderdi. Arkadan alkışlayıcıla-
ra da derslerini verip onları da
gönderdi. Sıra geldi, biz omza
kaldırmacılar.

Partici başkan,

"Gözünüzü kulağınızı açın,
beni iyi dinleyin arkadaşlar," de-
di, bundan önceki gösterilerde
maalesef bazı yanlışlıklar, ak-
saklıklar oldu.

"Büyüklerimize karşı son de-
recelerde mahcup olduk. Onun
için beni iyi dinleyin, sözlerime
dikkat edin."

İçimden biri,
"Sen hiç meraklanma başka-
nım... Bu kez olmaz öyle şey,
hepsi benim emrimde..." dedi.

Başkan öğütlerini sürdürdü:
"Büyüklerimizden kimisi sa-
nın eşleriyle birlikte teşrif edi-
yorlar. Büyüklerimizin sayın eş-
lerini, katıyken omza kaldırma-
yok. Kadınlar omza alınmaya-
cak. Ayıptır yahu!.. Siz hiç mi
medeniyet görmediniz be! Ulan
kadının omza kaldırıldığını nerde
görmüştü? Geçenki gövde gös-
terisinde, dangalağın biri, bü-
yüklerimizden birinin sayın eş-
nin bacaklarının arasından kafa-
sını sokup da kadıncağızı hava-
ya kaldırmaz mı! Kadının yüreği
ağına gelmiş, havada çırpınır
durur, bizim dangalak ormandan
ceylan avlamış gibi kadını om-
zunda hop hop koşturur."

O deminki adam,
"Öyle edepsizlik olmaz baş-
kanım..." dedi.

"Sonra, yaşlıları öyle birden-
bire omza kaldırmak yok...
Adamları örkütmeyin. Geçende
gene biri, yaşlı bir büyüğümü-
zün ayağı arasına birden dalınca
adam az daha şey oluyordu. He,
karşılanacak adam başına, beş
omza kaldırmacı ayrılacak. Öyle
birdenbire ayağı arasına dalmak
yok. Sonra, kimisi de omzunda
taşınmak istemez. Onları rahat
bırakın. Zorlaya zorlaya, çekiş-
tire çekiştirte omza alıp sırta
bindirmek yok. Un çuvalı gibi
adamları sallasın etmek de yok...
Nazik nazik, kibar kibar... Her
işin bir usulü var. İlk, omza
kaldıracacağınız büyüğümüze şö-
yle bir bakacaksınız, gülüşü-
yorsa, omza kalkmaktan hoş-

lanacak gibiyse, bakınca belli
olur, işte öylelerini kaldırın. Öy-
le çayırda karakucak güreşine
çıkarak paça-kasnak dalmaya-
caksınız. Anlaşıldı mı?"

Hep birden,
"Anlaşıldı..." diye bağırдық.

Yanımda duran biri,
"Cahilliğin gözü körölsün!"
dedi, "Okuryazar olaydık, bunla-
rı biz de bilirdik kendiliğimizden.
Ama neye yarar, okul yüzü gör-
memişiz ki..."

Partici,
"Arkadaşlar, omza kaldırır-
ken dikkat edilecek birşey de ş-
dur," dedi "Kısa boylu birinin,
uzun boylu bir büyüğümü-
zün omza kaldırması kesinlikle
doğru değildir. Çünkü, omza
kaldırılan uzun boylu bir büyü-
ğümüzün, kısa boylu birinin sır-
tında, bacaklarının sallanması
ve ayaklarının yerde sürüklen-
mesi göze çirkin görünüyor.
Çok uzun boylu birinin de, ufak-
tefek bir büyüğümü-
zün sırtına alması da doğru değil; o zaman da
asmakabağına keleş konmuş
gibi duruyor büyüğümüz. Çok
zayıflar, sırtlarına çok şişmanlar,
almasıdır. Taşıyamayınca den-
geleri bozulup devriliyorlar, re-
zililik oluyor. Öyle ya, sana gü-
venip sırtına binmiş, sonra ada-

mi yere yuvarlıyorsun, olur mu
hiç! Bunlar da anlaşıldı mı ar-
kadaşlar?"

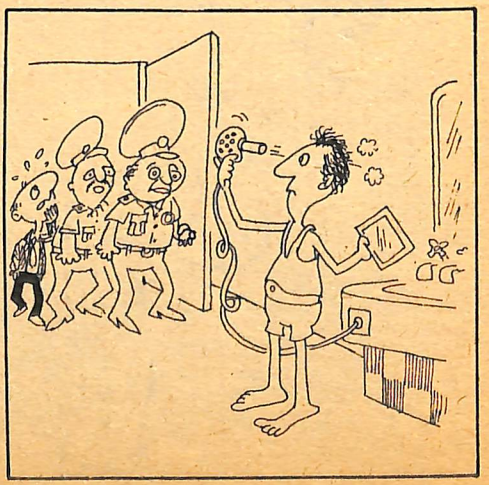
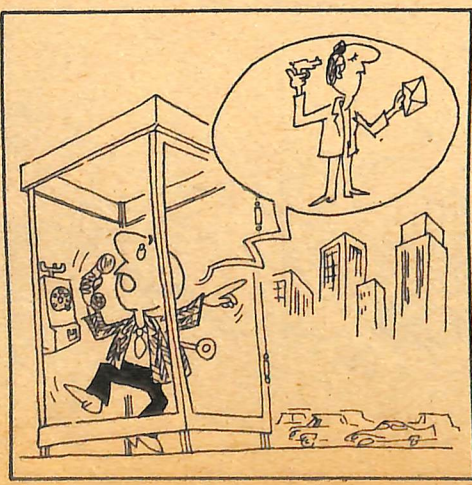
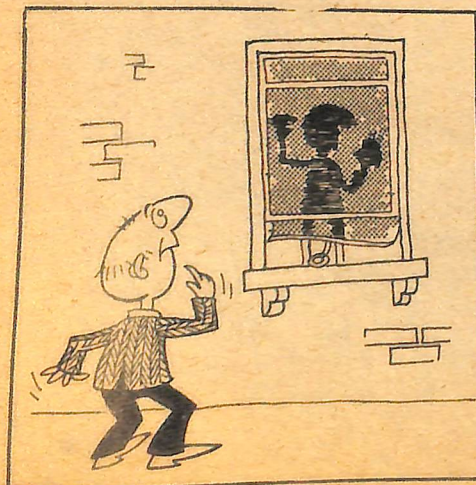
"Anlaşıldı..." diye bağır-
dık. "Dediğim gibi birden bacak
arasına dalmak yok... Adamın
fitiği olur, kasıkbağı kopar, huy-
lanır, gıdıklanır... Bunlara hep
dikkat edilecek. Haydi, doğru
istasyona! Nerdeyse tren gele-
cek. Allah kolaylık versin..."

Omza kaldırmacılar da yola
düzüldük istasyona doğru. Yol-
da giderken bizim bölükten biri,
"Kadınları omza kaldıranlar
var ya..." dedi, "Onlar bizim par-
tiden değil. Sonra omza aldık-
tan sonra, sanki taşıyamamış
gibi yapıp büyüklerimizi yere
düşürenler; onlar da bizden de-
ğil. Büyüklerimizin arkasından
bacak arasına dalıp hop diye
kaldırarak; büyüklerimizi örkü-
tenler var ya; onlar da başka
partilerden... Hepsini biliyo-
rum. Gösterimizin ciddi havası-
nı bozmak için, bizim partiden-
miş gibi aramız sızıyorlar, bun-
lar bozguncu..."

Gelecek hafta:

**BÜYÜKLERİMİZ KAPANIN
ELİNDE KALİYOR**

SACINI KURUTTU TANIĞI UYUTTU...

Bektaşî fıkraları

DÖVİZ

HER nasıl olmuşsa adamın biri Baba'ya yüz para sadaka verir, sevinerek uzaklaştığını görünce de arkasından seslenir: -Soluğu meyhanede alacak-sın değil mi..? Köftehor. Babanın cevabı hazır: -Efendi birader, yüz parayla da hacca gidilmez ya..

YA HEEY!..

BABA Erenler dergâhın kapısına oturmuş çubuğunu çekiyormuş, bir cenaze görünce sormuş:

-Kim bu?
-Tamburî Esat efendi..
Biraz sonra bir cenaze daha görünmüş:
-Ya bu kim..?
-Kanunî Arif.
Arkadan bir cenaze daha..
-Peki ya bu..?
-Gazelhan Rıfat efendi..
-Desene ahrette bu akşam cümbüş var..

KİMBİLİR?.

KOMŞU ağır hasta, doktor çağırıyorlar, ne çare adamcağız doktorun kucagında can veriyor:

-Başınız sağ olsun.. diyor doktor, yarın kaldırırsınız.
Gece Bektaşî'yi cenaze beklemeye razı ediyorlar, olacak bu ya mevta gece yarısı doğruluyor..
-Ne oldu..Niye getirdiniz beni buraya..?
-Sen öldün..
-Ne münasebet dipdiriym..
-Sus..Yat aşağı, doktordan iyi mi bileceksin..

AFİYET OLSUN

BEKTAŞİLERİN hallerinden az çok anlayan birisi bu defa suçlamayan bir sesle sormuş: -Bu ramazan kaç gün oruç yedin..

-Ellibeş..
-Nasıl olur ramazan otuz gün değil mi..?
-Vallahi efendi birader oruç yemek öylesine hoşuma gitti ki yirmi beşgün de gelecek ramazanın hesabından yedim..

ZAVALLI TILKI

KÖYÜN meydanında köylüler toplanmış tartışıyorlardı, Bektaşî yaklaşıp sordu:

-Ne o ağalar ne derdiniz var..?

-Sorma Baba Erenler, bir hain tilki kümeslerimize musallat oldu, ne tavuk bırakıyor, ne civciv.. Bir türlü yakalayamıyoruz..

-O tilkiyi yakalayın, benim cübbeyi giydirin, kısa zamanda bahtı kararır, dünya başına yıkılır, açıktan nefesi kokar, kısa zamanda ölüp gider, siz de kur-tulursunuz.

Bir konuk çizerin fırçasından...

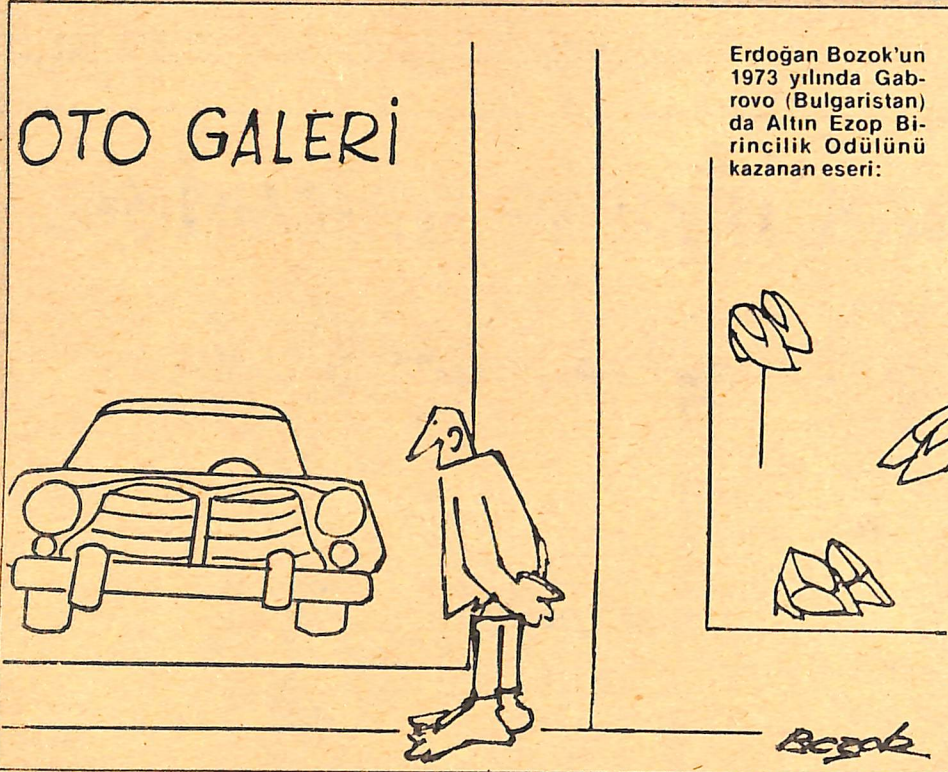
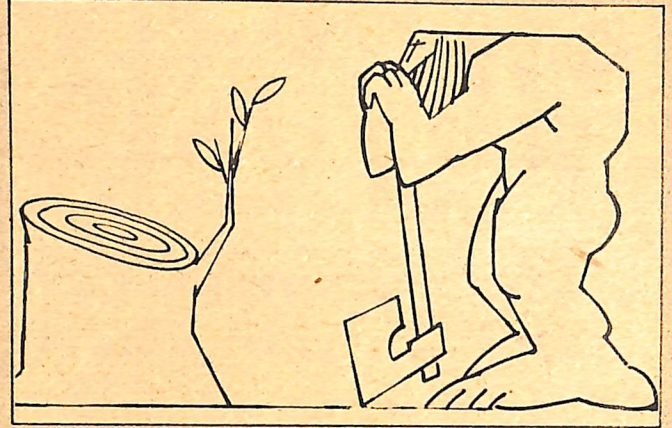
Her hafta bu sayfa, ünlü Türk ve dünya karikatürcülerine ayrılacak, sırası geldikçe **Çarşaf** çizimleri de okurlarımıza tanıtılacaktır

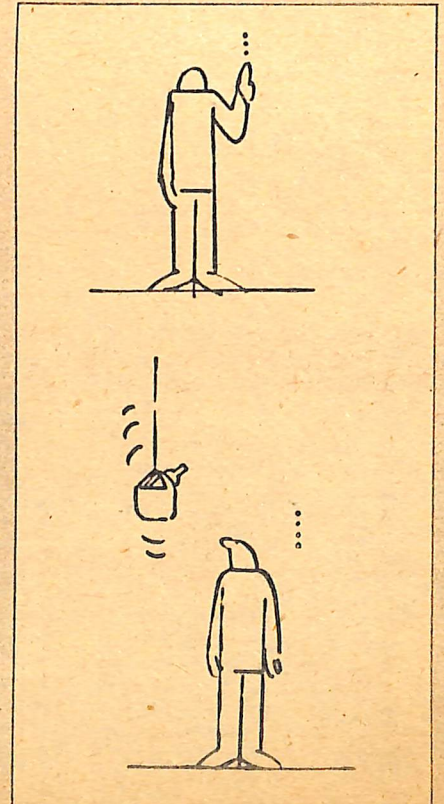
ERDOĞAN BOZOK

1932 yılında İzmit'te doğdu, öğrenimini Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde tamamladı. Çeşitli dergi ve gazetelerde karikatürleri yayınlanan Bozok bir süre Dünya Gazetesinde günlük karikatürler çizmiştir. Halen Çarşaf Dergisinde çalışmaktadır.

Bozok'un "Çizgiler" ve "Modern Çağ" isimli iki karikatür albümü yayınlanmıştır. Değişik yıllarda kişisel sergiler açmış, 1967'de Tolentino'da özel ödül, 1969'da Tolentino'da şeref diploması, 1973'te Gabrovo (Bulgaristan)'da Altın Ezop Birincilik ödülü, 1974'te Üsküp (Yugoslavya)'te komite ödülü kazanmıştır. Ayrıca İtalya'daki karikatür müzesinde de üç karikatürü vardır. Bozok evli ve iki çocuk babasıdır.

Erdoğan Bozok'un 1973 yılında Gabrovo (Bulgaristan) da Altın Ezop Birincilik Odülünü kazanan eseri:

İstifa isteme benden,
buz gibi soğurum senden

Madam Peron'dan Süleyman Bey'e telefon...

**İdi Amin, huzurunda istifa
sözünü ağızına alan dört
kişinin dillerini kökünden
kıtıtır kıtır kestirdi...**

BÜYÜK bir konanın önünden geçiyorduk... Dışarda kalabalık toplanmış, içeriye bağıyordu: "İstifa!.. İstifa!.. İstifa et!..." İçeriden de sesler geliyor: "Taş da atsanız!.. Söz de atsanız!.. Kurşun da sıkısanız!.. İstifa etmem!..." Merakla sorduk: "Hükümet mi?.. İçeriden seslenen Süleyman Bey mi yoksa?..." "Hayır efendim, dediler. Beşiktaş kulübü burası... İçeriden, millete bağırın da

Süleyman Bey değil, Beşiktaş Antrenörü Tekin Onay..." Vay canına!.. Ama nereden bilecek-sin?... Hükümetin Beşiktaş Kulübünden, Süleyman Bey'in Antrenör Tekin Bey'den farkı mı kaldı ki?... İkisi de küme düşmek üzere... İkisi de taş çatlasa istifa etmeyeceklerini söylüyorlar... Hem kimler ister a canım?... İstifayı gelin etmişler de kimse almamış... Daha dün sabah, Madam Peron, Süleyman Bey'e acele yıldırım telefon çekti: "Dayan Süllüçüğüm.. Dayan.. Kimseye kulak asma.. Sen Franjiye'ye bakma..

Onun da adı Süleyman. Amanerede, senin gibi aslan?... Wilson da nafile.. Biraz önce Juliana ile telefonlaştık... Biz asla istifa etmeyeceğiz.. Anladın mı tatlim?... Anladım tatlim.. Zaten istifa eden kim?... Osmanlı Meclisinde istifaya davet edilen bir hükümet reisi kürsüden şöyle bağırmıştı: "Ben, istimna ederim de, gene istifa etmem!..." Eteğinden çekmişlerdi: "Aman efendim... Çok ayıp... İstimna demek... Şey demek... Hani seksoloji kitaplarında kendi kendini tatlim!..." "Tamam ben!.. Vallahi de istimna ederim... Billahi de istimna ederim... Fakat istifa etmem!..." Sonra anlaşılmış ki bir rüşvet tahkikatı için verilen "İsticvap dilekçesi"ndeki (Soruşturma dilekçesi) isticvap sözü ile karıştırmış hazret...

Edebiyata meraklı bir Sadrazam muvini de Divan Edebiyatımızın nadide incilerinden olan şu mısraları yaratmıştı: Bu bedene birleşik oldukça bu kafa... Allah etmesin... Eylemem asla istifa!... (Bak: Necmüddini Erbakanı Divanı... El yazması. Konya Medresesi Kütüphanesi No: 69-31)

Hem efendim, bütün dünyada böyle bu iş... Yalnız Bayan Peron değil, Kissinger'den tutunuz, Juliana'ya, Japon Sadrazamına kadar istifa sözünü işiten küplere tırmamaya başlıyor...

Geçenlerde, İdi Amin, huzurunda böyle bir terbiyesizlikte bulunan 4 herifi, derhal yakalattı: "Cellat!.. Geli!.. Oğlum!.. Kes şunların dillerini... Tamam!..."

İstifa sözünü eden dört kişinin dilleri kıtıtır kıtır kökünden kesildi... Öfke baldan tatlıdır.. İdi Amin haklıdır.. Bir büyük adama istifa et denilir mi?... "Asiye'yi nasıl kurtaralım?... Tamam!..." "Beşiktaş'ı nasıl kurtaralım..." haline getiren ünlü antrenör ne demiş:

"İstifa, ciddi bir müessesedir. Güç zamanlarında, Beşiktaş'ı antrenörsüz bırakamayacağım" demiş.

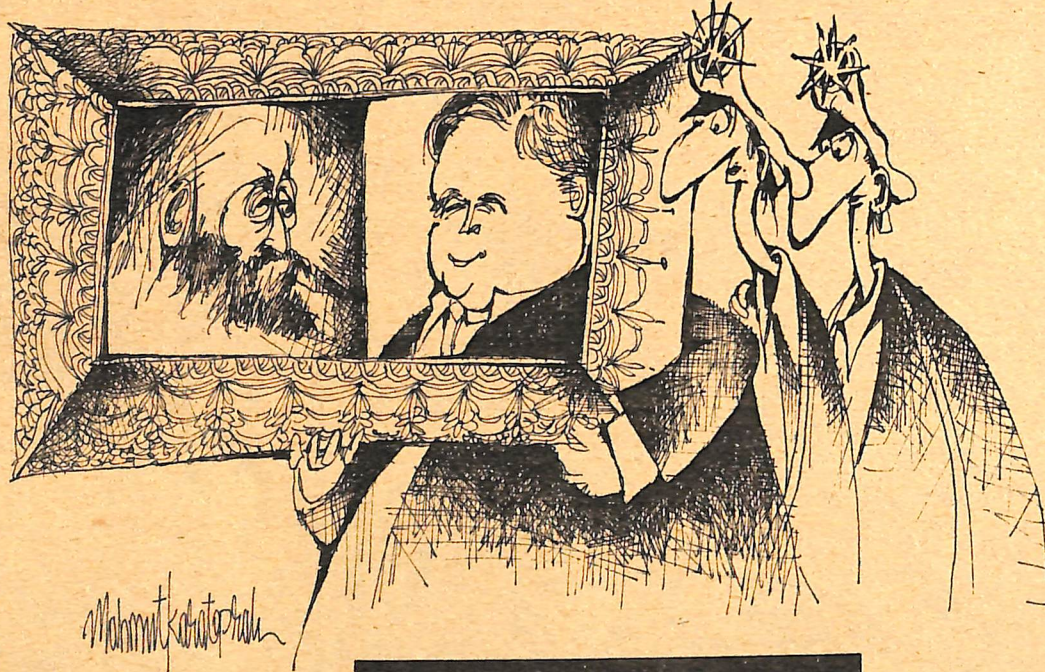
Peki, Süleyman Bey ne diyor: "İstifa gutsal (Kutsal) bir müessesidir. Giritik (Kritik) goşullar (Koşullar) mövaciyesinde (muvacehesinde) hükümeti başsız, gir atı sövarışiz gılamam!... Ve asla gündime 'Müstafi Başbakan' dedirtmem" demiş.

Hey gidi günler hey... Cumhuriyet tarihimize bir de: "Ben kendime 'Sabık Başbakan' dedirtmem... Sözü vardı. Unuttuk gitti!..."

Bir MARKOPAŞA vardı... AZİZ NESİN

Bundan önceki "Y'nin Kuyruğu" başlıklı yazının içinde, "Komünizmle Mücadele" başlıklı bir yazıdan söz edilmektedir. Sözü geçen yazıyı buraya aktarıyorum.

Komünizmle mücadele

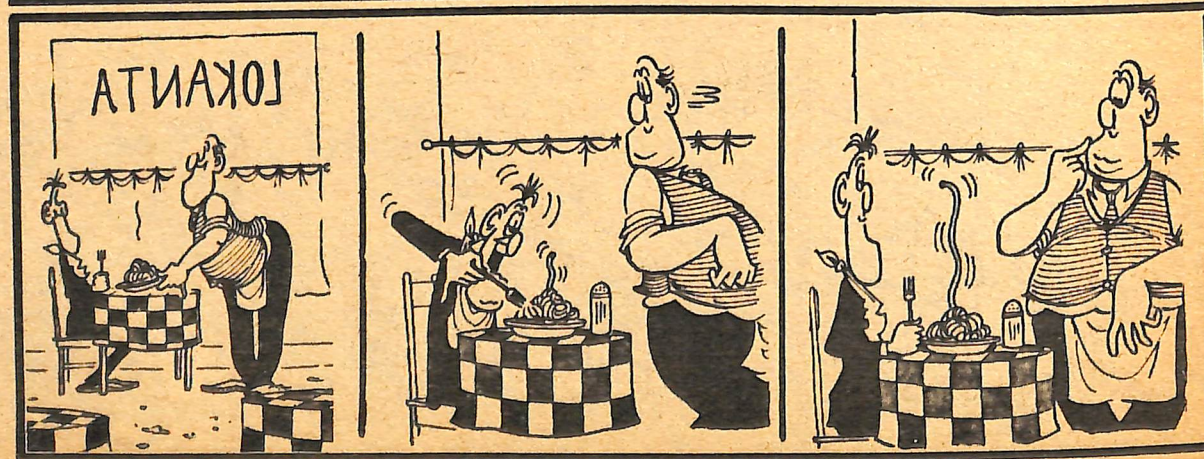
SIHİRLİ KAVAL

Don MARTIN

EK- Bu konuda, bu yazıda anlatılardan çok daha gültünc olanı bizim başımıza geldi:

1961 yılında Erenköy'deki evimde arama yapan sivil polisler, duvarda asılı çerçevelenmiş bir sakallı adam resmi görüp bunu Marks'ın resmi sanarak alırlar. Başka bir odamızın duvarında asılı camlı çerçevede, bu kez o sakallı adamla benim yanyana çekilmiş resmimizi görürler. İki resmi yan yana tutup karşılaştırır, birbirleriyle fısıldaşırlar. Sonra eşime, bu sakallı adamın kim olduğunu sorarlar. Eşim de, babamın resmi olduğunu söyleyince, aldıkları resmi hemen bırakırlar.

Feneriyolu-
3 Ağustos 1975

Bana anlattılar, ben de size anlatıyorum. Adı gerekmez, bir arkadaş bir tanıdığına borç vermiş. Söz verilen zamanda alacağı ödenmeyince, gidip parasını istemiş. Borçlu, aldığı borcu inkâr etmiş. Alacaklı da bir, iki ağır söz söyleyip dönmüş. Başka ne yapsın!

Borcunu inkâr eden, polise gidip, kendisini aşağılayan alacaklıyı "Komünisttir, komünizm propagandası yapıyor!" diye ihbar etmiş. Oysa adamın ne komünizmle, ne sosyalizmle ilgisi-ilişkisi var.

Dört sivil polis, bir sabah erkenden çat kapı evine gelmiş, paldırkıldır içeri girip arama-taramaya başlamışlar. Kitapları karıştıran sivil polislerden biri,

"Buldum, buldum!..." diye kırmızı ciltli bir kitabı göstermiş.

Cildi açıp bakmışlar, Fransızca yazılı. Ka-fa kafaya verip okumuşlar: Larousse...

Ortaokulda öğrendikleri Fransızca bilgileriyle anlamını çözmeye çalışmışlar: "Fransızca'da La, la'dır. La mezon, la port gibi... Rousse da bildiğimiz Rus'un, Fransızcası... Hummm demek bu La Rus, Rus kitabı..."

Larousse'un içinde, gazeteden kesilmiş bir de resim bulmuşlar. Sakallı bir adam resmi. "Kim bu sakallı herif?..." diye sormuşlar.

Evi aranan adam, "Şekspir..." demiş.

"Yani, gâvurmu bu herif?..."

"İngilizdir efendim."

"Demek, yabancılarla da ilişkin var?... Çabuk söyle bu İngilizin adresini!"

Arkadaş, Şekspir'in adresini söylemiş.

Kulağınızda bulunsun, diye bunları yazdım. Bu günlerde komünizmle mücadele hızlandı da, evinizde Larousse bulunur, Şekspir'in resmi filan bulunur... Aman haaa, sonra başınıza gelecekleri siz düşünün. Benden söylemesi...

8 Şubat 1949
(Markopaşa)

DÜŞÜNCE BİRLİĞİ

TİYATRODA kötü bir eser oynanıyordu. Piyesin birinci perdesi bittiğinde seyirciler sigara içmek için kendilerini büfeye attılar. İki ahbap karşılaştı. Biri lafa başlayamadan uzun uzun esnedi. Öbürü: "Ben de aynı kanaattayım azizim," dedi.

YA ÖĞLEDEN SONRA?..

İKİNCİ Dünya Harbi bitmiş, milyonlarca insan ölmüş, şehirler yıkılmış, Almanya'nı doğusunu Ruslar batısınıya Amerikalılar, İngilizler ve Fransızlar işgal etmişti. Hamburg'ta esirlerin değiştirileceği bir kampta bir İngiliz ve bir Alman esiri sıralarının gelmesini beklerken lafa girdiler. Alman: "Harpten sonra ne yapacaksınız?" diye sordu.

İngiliz: "Yoruldum," dedi. "Dinlenmeye ihtiyacım var. Karımı alıp İngiliz Milletler Topluluğunda bir geziye çıkacağım. Ya siz ne yapacaksınız?" dedi. Alman: "Karımı alıp Almanya turuna çıkacağım." İngiliz sinisi sinisi güldü: "Peki öğleden sonra ne yapacaksınız?"

SİMİT MESELESİ

KEKEMENİN biri simitçi firmasına girdi. Tezgâhtar: "Buyrun efendim," dedi. "Emriniz?" Kekeme: "Bana bir si... si... si..." "Evet efendim?" "Bana bir si... si... si..." "Evet efendim?" Birden sinirlendi: "Siktir et!..." dedi ve çıktı.

GECİKME SEBEBİ

BİR Rus kozmonotunun küçük kızı telefona cevap veriyordu: "Babam mı? Uzayda efendim, iki saate kadar dönmüş olur. Annem mi? Patates almaya gitti efendim, dört saatten önce dönmeyiz!..."

AL SANA CEVAP...

KENDİSİNE pek güvenen bir Don Juan, güzel bir kadına sordu: "Affedersiniz, her halde yalnız yemek istemezsiniz, değil mi?"

Fakat cevap yerine, kadından nasibine soğuk bir bakış düşüncü, çirkin çirkin sırta rak, altta kalmak istemedi: "Kusura bakmayın, sizi annem zannettim de..." "İmkânı yok, annen olamam. Çünkü ben evliyim..."

- DAHA GEÇENDE ZAM YAPTIK! HADI DİKİLME SUNTA GİBİ KARŞIMDA.

Serbest HERKESE BİR HAK

kürsü söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

Hazırlayan: BİZİM HAKKI

Bu sayfa, sizin sayfanızdır. Karikatürlerinizi, esprili fotoğraflarınızı ve fıkralarınızı bekliyoruz.

Gönderdiğiniz okul anılarından... ÇETİN ALTAN'IN SEÇTİKLERİ

Gaz kıtlığında...

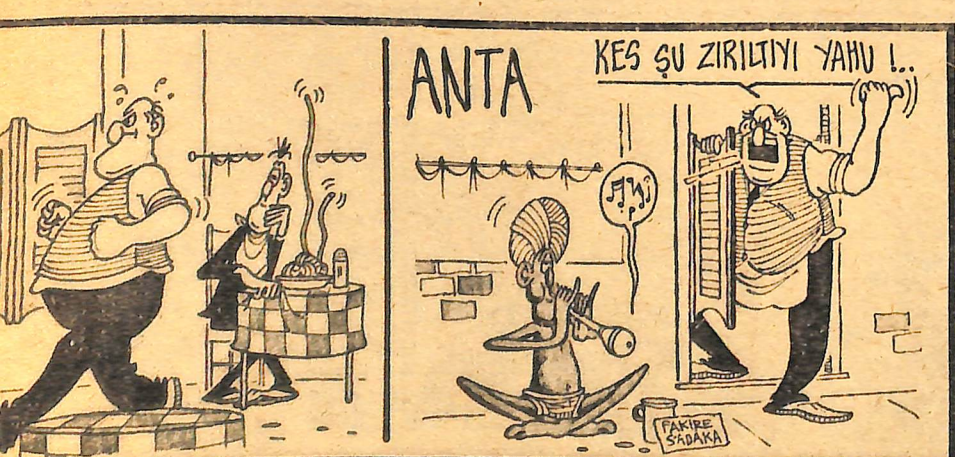
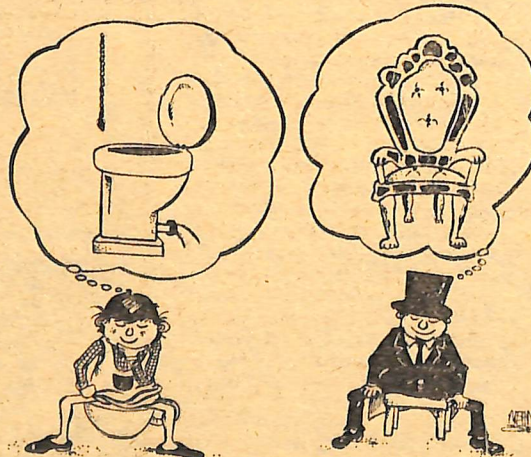
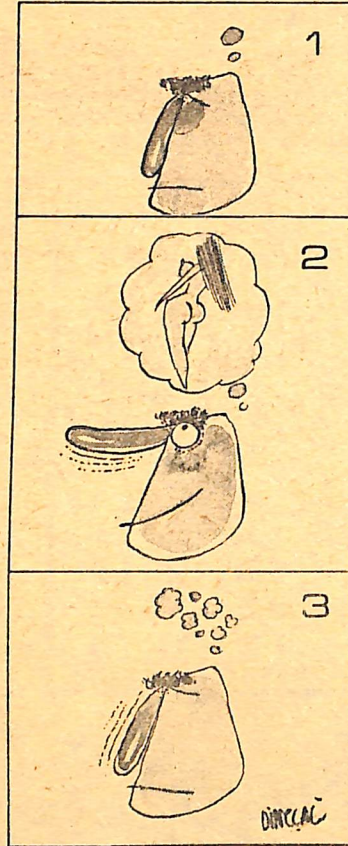
GEOMETRİ dersindeydik. Öğretmenimiz Tarzan Fehmi, tahtada şekiller çizerek, denklemler kurarak, açılış işaretleyerek benzer üçgenleri uzun uzun anlattı. Sonra da sınıfa: "Anladınız mı çocuklar, diye sordu. Kimse fazla bir şey anlamamıştı. Onun için ses sedâ çıkmadı. Tarzan Fehmi: "Bakın, dikkat edin, bir daha anlatıyorum, dedi. Ve bir kez daha anlattı. Sonra yine sordu: "Anladınız mı? "Evet" diyen olmadı. Tarzan Fehmi üçüncü defa anlatmaya başladı benzer üçgenleri... Bitirince de sınıfın maskotu Ali'yi kaldırdı. Hiç itiraz dinlemedim, üç defa anlattım, iyice pişirdim konuyu, dedi. Şimdi tekrarla bakalım ne anlattım ben... Birlikte iyice pişirmeye devam edelim üçgenleri. Ali, boynunu bükü: "Ben pişiremem ki öğretmenim, dedi. "Neden? "Sabah öteki dersleri pişirirken tüpüm bitti..."

Halûk HALLAC
İhsaniye Mah. 31 Sok. No: 122
Mersin

Meeel..

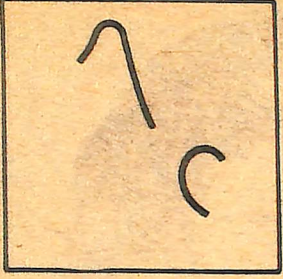
BİZİM zamanımızda Tahir Mevlevi nur yüzü, ak sakalı ile Kuleli Lisesinde çok sevilen bir edebiyat hocasıydı. O koridorlardan geçerken öğrenciler iki yana dizilir ve kendisini derin bir saygıyla selamlarlardı. O yıl okula Şevki Koç adında genç bir öğretmen gelmişti. Acemi, oldukça kendini beğenmiş, züppe biriydi... Koridorlardan o geçerken de öğrenciler karambola getirip arkasından koyun gibi meleyerek: "Koç - koç - koç, diye mısır patlamasına benzer sesler çıkarıyorlardı. Bir gün Şevki Koç, Tahir Hoca'ya: "Hocam, demişti, çocuklar kimseye göstermedikleri sonsuz bir saygı gösteriyorlar size. Keramet galiba sakalınızda. Bilmem ki ben de sakal mı bıraksam acaba? Tahir Hoca: "Aman sakın ha, demişti. Sakal falan bırakayım deme. "Neden hocam... "Nedeni var mı evlâdim, hiç değilse şimdi yine koç diye bağıyorlar arkandan. Sakalını görünce keçi demeye başlayacaklar.

Osman MESTÇİ
Şanlı Asker Sok. 18-1
Kartalteppe-Bakırköy

"Az gelişmiş anahtar 13' ü en iyi tamamlayan
5 okuyucumuz 100'er lira armağan kazandı lar.

Kazanan okuyucularımızın
isimlerini ve türettikleri
şekilleri yayınlıyoruz:

ANAHTAR ŞEKİL

Cavit ŞİMŞEK
T.M. Ofisi
Ajans Müd.
Kulu - KONYA

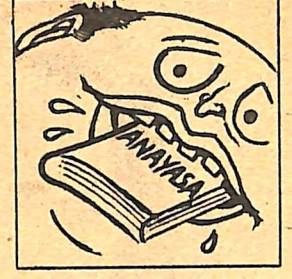
Nergis TEPECİK
Abidei Hürriyet Cad.
Aslanoglu Ap.Kat 4 D. 17
Şişli - İSTANBUL

Rezzan YURTSEVER
35. Sok. 20/6
Bahçelievler - ANKARA

Mustafa YORGANCIOĞLU
Yenimahalle Sok.
Hüsnüye Ap.No. 18/10
Beşiktaş - İSTANBUL

Necdet BAKAN
Bağış Sok.
Uğur Ap. 13/1
Kocatepe-ANKARA

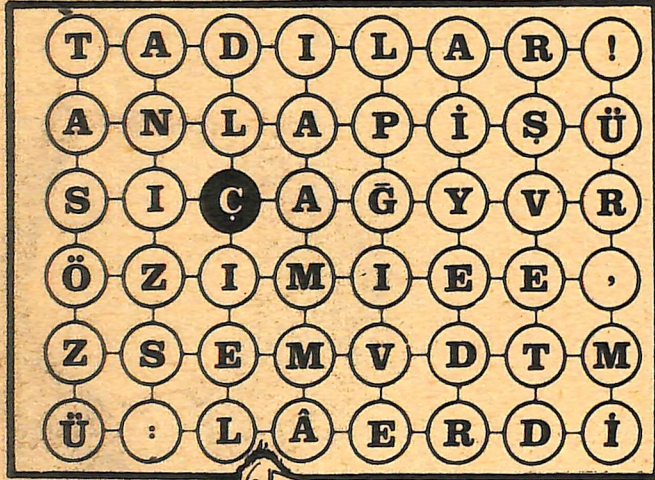
Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

KARELİ bulmaca... "7 Yanlışı Bulma" bilmeçesi.
Eş şekiller bulmacası... Bütün bunlar, artık
klasikleşmiş bilmece türleridir. ÇARŞAF ise 15 sayı-
dır bu köşede, okurlarına çok daha değişik bir örnek
sunmaktadır.

BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız.
Vereceğimiz, dört ipucundan ibarettir:

1) Bulacağınız 8 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki
(Ç) olacaktır. 3) Kelimeler, harflerin yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda
birbirini izlemesi sonucunda oluşacak, çarpaz sapmalar yapılmayacaktır. 4) Her
harf sadece bir defa kullanılacaktır.

Amacı, bir "Az Ge-
lişmiş Anahtar" dan
hareketle, yeni şekil-
ler oluşturmak, de-
ğişik ve anlamlı resim-
ler türetmek olan bir
bilmece...

Şimdi siz de say-
fanın altındaki kupon
üzerinde gördüğünüz
"Az Gelişmiş Anahtar"
ı geliştirebilirsiniz.
Şekli tamamladıktan sonra isim,
soyadı ve açık adres
bölümlerini doldurup
kuponu keserek, bir
hafta içinde bize yol-
layınız.

DIKKAT:

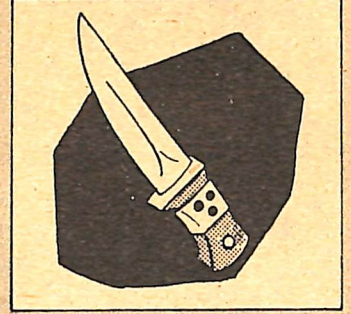
a) En başarılı şekli
çizen 5 okuyucumuz
100'er lira ikramiyeye
hak kazanacaklardır.

b) İkramiye kaza-
nanların isimleri, iki
sayı sonra yayınlan-
acaktır.

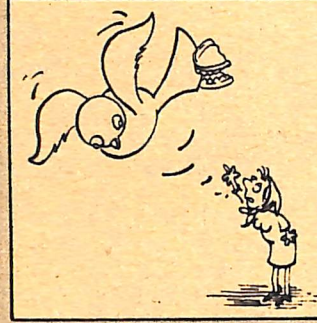
c) Türettilen şekil-
lerin, mutlaka kupon
üzerine ve "Anahtar
şekli" belli olacak bi-
çimde ince siyah, ya
da kırmızı tükenmez
kalemle çizilmesi ge-
rekmemektedir.

Adres:

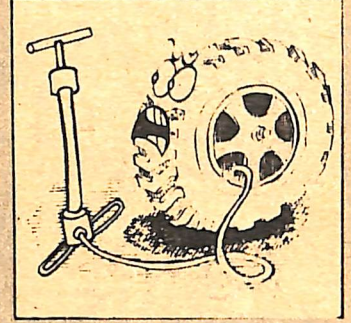
"Az Gelişmiş A-
nahtar 15" Çarşaf Der-
gisi, Mollafenari Sok.
No: 30-32 Cağaloğlu-
İSTANBUL

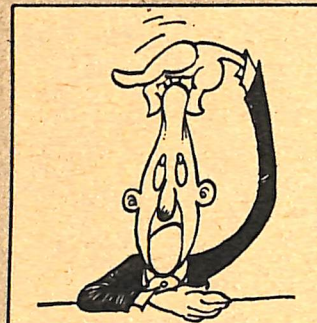
1) Bu nasıl bıçak?

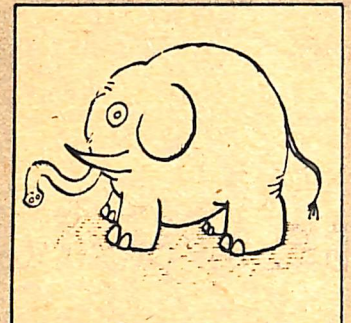
2) Bu kadın ne yapmış?

3) Lastik neden kızgın?

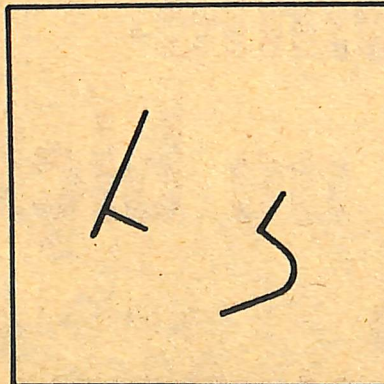

4) Bu adam ne yapıyor?

5) Böyle duran Fil'e ne denir?

İçin. 4) Uzun yoldan katmayı çekiyor. 5) Profil.
tutmak istemiy. 3) Pompa yine şişirme iş yapıyor
CEVAPLAR: 1) Kör bıçak. 2) Ağzıyla kus

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR

15

Adı, Soyadı:

Adresi:

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL: 1 SAYI: 15

Sahibi: EROL SIMAVI

Genel Müdür:
Nezih DEMIRKENT

Genel Yayın Müdürü:
Çetin EMEÇ

Sorumlu Müdür:
Semih BALCIOĞLU

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

Adres: Cağaloğlu,
Mollafenari Sok.
No: 30-32
İSTANBUL

Telefon: 28 68 75

Ağustos

1976

PZRT.

7

21

28

1

8

2

29

Yazan: Kandemir KONDUK
Çizen: Bülent DÜZGİT

İngiltere'de, Kennedy ve Onassis'in eski karısı Jacqueline'in şapırtıng resimleri dolu bir takvim bastılar!... Ve bütün centilmenler, bu takvimi odalarına astılar...

ONASSIS'in anlı ve şanlı Akrep Adası'nda evinin yatak odasında gezinmiş gibi aheste aheste dolaşan ve kızgın güneş altında büsbütün kızışıp mayışan ve de bikişini fora ederek kumsalda uzanan Jacqueline'in fotoğrafları, yeniden günün konusu olmuştur. Görenleri eşekten düşmüş karpuz çeviren bu resimler Londra'da yayınlanan bir takvimin sayfalarını süslemekte ve Jackie'yi biraz daha geçmişten alıp bilinmez geleceğe doğru üfleemektedir.

Yılın 12 ay'ı için 12 ayrı poz veren ve bu pozlarda malını mülkünü ortaya seren Jacqueline ise hayatından memnun görünmektedir.

Öte yandan, karısından ödü patlayan si-nameki erkekler bile bu takvimden birer tane alıp uygun bir yerlerine sokarak gizlemekte, sırası gelince de çıkartıp çaktırmadan izlemektedir.

Erkekleri limonlu bamyaya gibi yapan bu haşın takvimi basan herif ise, dün Londra muhabirimize şu açıklamayı yapmıştır:

"Bu takvimden bir tane de Jacqueline'in kendisine postaladım. Yalnız, ona postaladığım takvimin arkasına bir de 1964'den beri çıkarttığımız takvimleri ekledim. Böylece Jacqueline hanım, takvimleri karıştırınca 12 yıl içinde nereden, nereye geldiğini anlayacak!"

Oysa önemli olan, nereden geldiğini değil, nereye gittiğini iyice görebilmektir. Ondan sonra da şapırtıng pozda fotoğraf çektirebilmek!...

1976

1976

**İlkbahar yaz
mevsim mevsim
Jacqueline
bunlar ne biçim
resim?..**

(Ne biçim olacak,
o biçim resim...)

Mayıs

Teknolojinin Simgesi

RADO DIASTAR

İsviçre'den eşsiz bir saat, RADO DIASTAR.

Özel yapımlı çelik çerçevesi ve safir camıyla dünyanın çizilmeyen tek saati, RADO DIASTAR.

Otomatik kurgusuyla zamanın en dakik, en dayanıklı izleyicisi, RADO DIASTAR.

Bütün modelleri takvimli ve kesinlikle su geçirmeyen şık saat, RADO DIASTAR.

RADO

DIASTAR

ELEKTRONİK

ZAMANA DEĞER VERENLER İÇİN

RADO DIASTAR saatleri için
İstanbul haricindeki münhal vilâyetlerde
acentelik verilecektir.

RADO
saatleri
RİGİ saat
galerilerinde

Türkiye Müessili
MUSTAFA TUFAN

Türkiye Yetkili Müessillik ve Bakım Servisleri :

MAGAZA : SİSLİ, Halaskârgazi Cad. 268/1 47 30 09 ~ 22 20 04
GALERİLER : SİSLİ, Halaskârgazi Cad. 268/1 40 18 30
" : ÇEMBERLİTAŞ, Darüşşafaka Sitesi No. 303
" : GALATASARAY, Meşrutiyet Cad. No: 24

GALERİLER : BAKIRKÖY, İstanbul Cad. Tınaztepe Çarısı No. 21
" : KADIKÖY, Bahariye Cad. Çarış Hanı No. 120
" : SİRKEÇİ, Hamidiye Cad. Tünel Sokak No. 59
" : FATİH, Fevzipaşa Cad. No. 45